De Nieuwsbode,

verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening,

$2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*

☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder $ 50. Voor elke volgende plaatsing $ 25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten ieder 25 Cents.

Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10. JAARG. NO. 43. | **SHEBOYGAN, WISCONSIN 30 NOVEMBER 1859.** | **GEHEEL NO. 511.**

The Nieuwsbode,

is published on WEDNESDAY of each week by
A. POTT, Proprietor.

ADVERTISING,
at the usual rates.

Book and Job Printing,
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly [illegible] executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

STATEN-GENERAAL.
TWEEDE KAMER.

Het ontwerp van wet voor den aanleg van een kanaal door Holland op zijn smalst, houdt in de voordragt in: "dat het, in het belang van handel en scheepvaart, noodig is, een nieuwen en korteren waterweg aan te leggen, ten einde Amsterdam met de Noordzee te verbinden." Het bestaat uit twee art. Het eerste is van den volgenden inhoud: "Er zal een vaart worden gegraven, uitgaande van Amsterdam langs het IJ en door Holland op zijn smalst, met eene haven aan de Noordzee, naar het plan, voorgesteld in het verslag van 1 Augustus 1859, door den daartoe benoemden Raad van den Waterstaat uitgebragt, behoudens de afwijkingen van dat plan, welke Wij (Z. M.) noodig mogten achten." — Het 2de art. luidt aldus: "De kosten van dit werk, gezamenlijk geraamd op eene som van *f* 18,500,000, zullen worden gedragen door den Staat."

Bij de Regering is op voorstel van de commissie van onderzoek, als beginsel aangenomen, dat de aanleg van het kanaal niet in verband behoeft te staan met eene indijking van het IJ, en dat zooveel mogelijk water aan hetzelve behoort te worden ontnomen.

Het kanaal zou worden aangelegd van het Nieuwe hoofd te Amsterdam, aan den noordwestelijken hoek van den Wester dokket-dijk, met een bogt zuidwestwaarts door den Overbrakerpolder; verder bewesten Sloterdijk, door den Achter-Sloterdijker polder; voorts noordwaarts evenwijdig met den spoorweg, door den Spieringhorner polder; niet ver van Halfweg noordwestwaarts door het IJ, het buitenland van Hofambacht, onder Velserbroek, tot bij Sandpoort;— met een bogt benoorden dit oord, door den straatweg naar Alkmaar en het duin, om in de Noordzee te monden 5000 ellen bezuiden Wijk-aan-Zee.

Te Amsterdam zouden worden aangelegd twee schutsluizen: — in den noorder kanaaldijk voor Halfweg vier sluisopeningen; voor Sparendam twee schutsluizen, en aan zee drie schutsluizen. Het kanaal zou worden aangelegd ter diepte van 7 el 50 d. beneden A. P. Voor de haven aan de Noordzee zouden worden aangelegd twee hoofden, evenwijdig naar het zuiden gebogen; het noordelijke ter lengte van 2000 ellen; het zuidelijke van 1630 ellen, vooraan ter breedte van 300 ellen, en binnenwaarts vernaauwende tot eene breedte van 200 ellen.

Een tijdvak van acht jaren wordt voor de voltooijing gesteld; doch reeds in het zevende jaar zou het kanaal voor de stoomvaart kunnen worden gebezigd.

— Ter staze van de memorie van toelichting van de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën wordt aangemerkt, dat aanvankelijk de middelen tot dekking van de uitgave, voor de uitvoering van het werk gevorderd, voorhanden zijn; dat de baten, in den aanvang van 1860 aanwezig, 23 millioenen bedragen; dat, aannemende dat de bijdragen voor de spoorweg ondernemingen in de jaren 1860 en 1861 14½ millioenen zullen vorderen, daaruit volgt, dat, vermits de doorgraving in de eerste twee jaren *f* 3,803,000 zal vereischen, deze termijnen uitmuntend uit de voorhanden middelen gekweten kunnen worden, en dat, indien de uitkomsten van later dienstjaren minder voordeelig mogten zijn, de wijze, op welke alsdan in het ontbrekende zou behooren te worden voorzien, een onderwerp van andere overweging zal dienen uit te maken.

'S GRAVENHAGE 24 October. H. M de koningin zal, naar men verneemt Stuttgardt verlaten, om naar het zuiden van Frankrijk te vertrekken, waar men hoopt, dat de zachtere lucht beterschap zal brengen aan de borstziekte, waaraan H. M lijdende is.

— Li Donderdag is het nieuwe akademiegebouw op de Ruïne te Leyden plegtig ingewijd Het is ingerigt voor het chemische, physische, anatomische en physiologische onderwijs.

— In de jl. vrijdag gehouden zitting van den gemeenteraad van Gorinchem is met algemeene stemmen op eene na besloten dit jaar de kermis aldaar niet te doen plaats hebben.

MIDDELBURG 26 October. Naar men verneemt is door den heer J. J. van der Maaden, te Amsterdam, concessie gevraagd voor eene schroefstoombootdienst tot vervoer van reizigers en goederen tusschen Amsterdam en Middelburg.

— Wij vernemen het volgende omtrent de amsterdamsche aanvraag om concessie. Zij betreft de volgende spoorweglijnen: Van Harlingen over Leeuwarden naar Groningen; van Groningen over Assen, Meppel naar Zwolle; van Zwolle naar Kampen; van Zwolle naar Deventer, Almelo, Enschede naar de grenzen; van Deventer op Utrecht, van Utrecht over Culemborg, Bommel naar 's Hertogenbosch, Helmond, Venlo en Maastricht; van 's Hertogenbosch over Tilburg naar Breda. De lijnen loopen over eene lengte van 423 mijlen; het benoodigde kapitaal bedraagt *f* 84,000,000; men vraagt eene garantie van 5 pct. voor rente en aflossing voor 50 jaren, en eene subsidie van *f* 12,000,000. De concessie wordt voor 70 jaren aangevraagd.

— Men ziet alzoo, dat in deze aanvrage de nieuwe lijn evenmin opgenomen is als die over Rotterdam, Dordrecht, Oirschot, Eindhoven Nijmegen, Arnhem en Zutphen.

— Van 16 tot 22 October zijn te Leyden 115 personen door de cholera aangetast, en 48 lijders bezweken. In het ziekenhuis in de 1. bombal waren den 22 dezer 23 zieken.

— Men schrijft uit Arnhem van 23 dezer: "Naar men verneemt zou Z. K. H. de graaf van Chambord, die zoo als bekend is, eenigen tijd op het prachtige Bronbeek heeft doorgebragt, nog van ter zijde pogingen in het werk stellen om in den omtrek van Arnhem een landgoed aan te koopen. Men verhaalt, dat van zijnentwege voor het landgoed Overbeek te Velp de som van *f* 160,000 zou geboden zijn. Z. K. H. heeft hier ter stede, ook veg[?] menheden gedeponeerd. Het is hem in dit gedeelte van Nederland bij uitstek bevallen; inzonderheid behaagde hem het jagtvermaak op de Veluwe en geen grooter genot voor hem, dan dat vrije leven, zonder etiquette, en [illegible] tot tafel [illegible]

[illegible] werd veertig [illegible] wordt te Nieuwediep [illegible] van [illegible] en [illegible]

— Uit Curaçao schrijft men aan de Utrechtsche courant onder dagteekening van 8 September!

"Algemeen koesterde men hier de hoop dat de emancipatie der slaven nog in dit jaar zoude zijn tot stand gekomen; nu men zich daaromtrent al weder te leur gesteld ziet, moet er streng worden gewaakt tegen ontvlugting der slaven naar Venezuela, die reeds zoo langen tijd en zoo dikwijls van hunne aanstaande vrijheid hebben hooren spreken, dat zij er geen geloof meer aan hechten, en dus alle pogingen in het werk stellen om te ontvlugten.

Ten gevolge der onlusten in Venezuela, is Zr. Ms. schoener *de Schorpioen*, kommandant luitenant ter zee 1ste klasse van *Moorsel*, den 9 Augustus derwaarts vertrokken, omdat eenige vreemde kooplieden van La Guayra bij het gouvernement, alhier, om een oorlogschip hadden gevraagd, daar La Guayra in handen der federalisten was gevallen. De generaal *Aguado* had de stad op den 1 Augustus met ruim 200 man troepen van den kolonel *La Plaza*, zonder slag of stoot genomen. Het garnizoen, dat uit 300 man bestond had zich terstond voor de federatie verklaard en zich onder den generaal *Aguado* gesteld, die na eene vergeefsche poging gedaan te hebben, om Caracas te overmeesteren, overal in de straten der stad barricades deed opwerpen, om zich tegen een aanval der gouvernementstroepen te kunnen verdedigen. Op den 10 Augustus maakte zich generaal *Aguado* met 40 man troepen van eene ter reede van La Guayra liggende spaansche brik *Galgo* genaamd, meester en zond den kapitein en de equipage, na eerst de spaansche vlag beleedigd en met voeten to hebben getrapt, aan wal. Dezen begaven zich naar den Spaanschen consul, die, daar er een nederlandsch oorlogschip ter reede lag, hij den Nederlandschen vice-consul hulp verzocht, zich aan boord van Zr. Ms. schip *de Schorpioen* onder bescherming der nederlandsche vlag stelde en den kommandant bijstand verzocht, om de spaansche brik *Galgo* terug te vragen. De kommandant der *Schorpioen* eischte nog dien zelf den avond de brik van den generaal *Aguado* op en nam haar onder zijne protestie. Den 20 Augustus werd er reeds tot de teruggave besloten, hetgeen nog dien zelfden dag plaats had. Den 29 Augustus kwam de spaansche oorlogsbrik *Paloyo* ter reede van la Guayra, waarop de *Schorpioen* alhier terugkeerde.

MIDDELBURG 28 October. Volgens een berigt van Zr. Ms. consulaat te Sydney, nemen de handelsbetrekkingen van Nederland en de Oost-Indische kolonies met Australie zeer in uitbreiding toe. Wat den invoer betreft, wordt thans door gezegde kolonien ook gedeeltelijk voorzien in de behoefte aan suiker, koffij en rijst, waarvan het verbruik te Sydney zeer aanzienlijk is, en welke artikelen vroeger bijna uitsluitend uit Manilla, Mauritius, Ceylon en Calcutta werden aangevoerd. In het eerste half jaar van 1859 zijn uit de Nederlandsch Oost-Indische bezittingen aangekomen 7 schepen, aanbrengende ongeveer 1204 ton suiker, 12 ton koffij en 711 ton rijst, met eene kleine hoeveelheid specerijen en bindrotting.

Voor zoo veel aangaat den regtstreekschen aanvoer uit Nederland kan worden gezegd, dat de verkoop van nederlandsche manufacturen te Sydney moeijelijk, zoo niet geheel onmogelijk is, daar in de behoefte der bijna uitsluitend engelsche bevolking door het moederland wordt voorzien. Van andere artikelen kunnen alleen boter, kaas, haarsen, haver en jenever de mededinging met de soortgelijke engelsche artikelen volhouden; voor de geraffineerde suiker wordt de mededinging moeijelijk, wegens de twee te Sydney bestaande raffinaderijen.

Wat den uitvoer betreft, zoo is een nieuw veld voor de nederlandsche markten geopend ten gevolge van den regtstreekschen uitvoer naar Nederland van australische producten (schapenwol, gezouten huiden en talk;) de eerste lading vertrok uit Sydney 17 Februarij 1858 naar Amsterdam, eene tweede 17 Julij naar Rotterdam, en eene derde 28 Februarij jl. naar Amsterdam, alle drie grootendeels bestemd voor de Nederlandsche handelmaatschappij. De australische wol neemt toe in deugdzaamheid en is voor sommige fabriekanten onontbeerlijk geworden Steenkolen waren een artikel van uitvoer, en het nabij Sydney gelegen Newcastle is rijk aan steenkolenmijnen. Van daar zijn van 16 Junij, 3 ladingen naar Java verzonden, benevens 4 ladingen, met 2150 ton. regtstreeks uit Sydney. De havenonkosten zijn te Sydney zeer matig en in geval van nood, kunnen op eene allezins billijke wijze vertimmeringen worden bewerkstelligd op de onderscheidene aanwezige werven. Ter verzending van brieven naar Java moet men zich thans hoofdzakelijk van zeilschepen bedienen, daar de stoomers sedert maart jl., van Sydney den weg nemen langs Mauritius en Aden naar Europa, in plaats van als vroeger van Sydney direct naar Ceylon. De goudproductie gaat geregeld voort, en sedert 1 Januarij zijn 151,945 oncen van de verschillende mijnen in N. Z.-Wales aangebragt, ter waarde ongeveer van 569,800 p. st Opmerkelijk is het, dat de te Sydney gemunte sovereigns, ofschoon een wettig betaalmiddel in de engelsche kolonien en nieuw zijnde, op Java ongeveer 30 c. beneden de waarde der engelsche sovereigns staan.

AMSTERDAM den 24 October. Aan de *Nieuwe Rotterd Ct.* wordt uit 's Hertogenbosch geschreven, dat een der in het tuchthuis aldaar gedetineerde, een persoon, ter zake van het afleggen van een valschen eed, waartoe hij was omgekocht, tot vijf jaren tuchthuisstraf veroordeeld, zich niet aan zijne gevangenschap heeft kunnen gewennen en aangetast werd door het zoogenaamde heimwee, waaraan hij bleef lijden, zoodat de geneesheeren zijne ziekte voor doodelijk verklaarden, zoo hij langer gevangen bleef. Als laatste redmiddel wendde zich de veroordeelde tot den koning, Z. M., van zijn grondwettig prerogatief gebruik makende, heeft thans dezen man aan de maatschappij teruggegeven, door hem volledige kwijtschelding van straf te verleenen.

— Als eene zonderlinge gebeurtenis, der fransche Regering waardig, verneemt men, dat aan den uitgever van de *Twentsche Courant* te Almelo eene eerste waarschuwing is gezonden, wegens de opname van een artikel tegen het bestuur dier stad. De man, daardoor in angst geraakt, heeft de vrijheid van de Almelosche drukpers liever prijs gegeven, met het verlies van zijn tegenwoordigen redacteur, die niet wilde aan banden worden gelegd, dan de plaatsing van een tweede artikel, als vervolg op het eerste te durven wagen. In het verlichte Almelo is alzoo de censuur gepaald ingesteld. (*Utr. Cour.*)

'S GRAVENHAGE den 25 October. Gisteren was de koetsier van den heer D. bezig met de pooten van een paard te wasschen; terwijl hij dat deed, gaf het paard hem een slag tegen den onderbuik. Spoedig werd er geneeskundige hulp ingeroepen, maar vruchteloos. Heden nacht is de koetsier onder verschrikkelijke smarten overleden.

— *Van den 27sten.* Ons Gouvernement heeft besloten, de provinciën en gemeenten, welke geldelijke bijdragen voor de spoorwegzaak beloofd hebben, daarvan te ontslaan.

— Uit Petersburg is hier de tijding ontvangen, dat de Keizer van Rusland, uit bijzondere gelegenheid voor den prins van *Oranje*, dezen een Russisch regement ten geschenke gegeven heeft, dat naar hem zal worden genoemd.

AMSTERDAM den 26 October. Sedert eenige tijd is het observatorium te Leiden door den telegraafdraad verbonden met de drie zeeplaatsen Willemsoord, Hellevoetsluis en Vlissingen, en wel meer bepaald met de lokalen, alwaar de inrigting is tot het aangeven van den middelbaren tijd, ten dienste van oorlog- en koopvaardijschepen, ter regeling hunner tijdmeters.

Die inrigting bestaat in een mast of paal, boven een der landsgebouwen opgerigt, en daardoor, zooveel doenlijk, op de reede en in de haven zigtbaar. Aan het boveneinde van dien paal zijn vier schermen bevestigd, welke in den regel horizontaal liggen en bijgevolg nagenoeg onzigtbaar zijn. Vijf minuten voor den middag, worden door een eenvoudig toestel die schermen vertikaal gezet en daardoor van alle zijden zigtbaar, terwijl op het juiste oogenblik van den middelbaren middag dier zeeplaats, de schermen plotseling in hunnen horizontalen stand worde teruggebragt.

Twee keeren 's weeks, of zooveel meermals zulks noodig wordt geoordeeld, stelt men 's avonds na 10 uur, wanneer op die plaatsen de telegrafische gemeenschap voor het publiek gesloten is, die verbinding daar met de onderscheidene observatoriums, en opmerkelijk is het, dat dan het tikken van het uurwerk, te Leiden waargenomen, gelijktijdig te Willemsoord, Hellevoetsluis en Vlissingen wordt hoorbaar gemaakt. De gewone seinen worden aan de maritime directien, zonder eenige moeite, met eene snelheid van twee tiende gedeelte eener sekonde waargenomen.

Ontegenzeggelijk zijn deze seinen voor de marine en voor den handel van groot belang; daardoor verkrijgt men den waarborg, van met goed geregelde tijdmeters naar zee te kunnen vertrekken. welke gebezigd worden tot bepaling der geografische lengte op zee.

Doch het nut, door dit gebruik van den telegraafdraad verkregen, wordt nog verhoogd wanneer men bedenkt, dat deze seinen ook kunnen worden opgevangen, ter regeling der uurwerken, langs telegraaflijnen in gebruik. Dit geschiedt reeds te Amsterdam, waar ook de tijdmetermakers er nut kan trekken voor het onderzoek hunner uurwerken. Men vertrouwt dat er spoedig van gebruik zal gemaakt worden, tot eene juistere aanwijzing van den tijd, door openbare uurwerken aangegeven.

De reeds nu gunstig verkregene uitkomsten, om den electro magnetischen telegraaf tot het overbrengen van den juisten tijd naar onze zeehavens te bezigen, heeft men grootendeels te danken aan den ijver en de kunde van onzen hooggeschatten hoogleeraar *Kaizer.* (*D. v.'s Gr.*)

— Van den 14 dezer, toen nog 11 lijders aan de cholera onder geneeskundige behandeling waren, tot den 21 dezer, zijn te Schiedam aangegeven als door die ziekte aangetast 15, hersteld 10 en overleden 6 personen.

— In de aan elkander grenzende gemeenten Westerhoven, Borkel en Schaft (prov. Noord-Braband,) tellende eene bevolking van ongeveer 1100 zielen, heeft gedurende zes maanden niet een enkel sterfgeval plaats gehad.

— Ll. vrijdag is *Elisabeth Coolen*, huisvrouw van *J. van Latorre*, van beroep kleermaker, en wonende in het zoogenaamde Lommertje te 's Hertogenbosch, na een kinderloos huwelijk van 10 jaren bevallen van drie kinderen, zijnde alle van het vrouwelijke geslacht, doch doodgeboren,

— Den 22sten is te 's Hertogenbosch in den ouderdom van 84 jaren overleden de heer *A. Heeren*, R. K. priester, vroeger pastoor en deken van Oirschot, stichter en rector van het huis der zusters van liefde aldaar. In zijn leven heeft hij zijn geheel vermogen, *f* 100,000 bedragende, aan dat gesticht geschonken.

— Zekere vrouw, D. H., die voor eenige dagen pas uit de gevangenis was ontslagen, werd dezen morgen opgemerkt door den agent van politie MADIOL, terwijl zij op de Groote Markt van een met kool geladen wagen, die aldaar te koop werd aangeboden, eenige kolen nam en er ongemerkt, zoo zij meende, mede wegliep. Zij werd staande dezen diefstal door de agenten J. T. WIERINGA en J. MADIOL gevat en naar 't bureau van politie gebragt.

— Op de veemarkt te *Appingedam*, den 26 dezer gehouden, heeft een landgebruiker het ongeluk gehad, dat hem de tabaksdoos met 3 bankbilletten, te zamen *f* 300, uit den buitenzak zijner paletot ontvreemd is, zonder dat het de justitie of hem gelukt is den dader te ontdekken;— hoogst onvoorzigtig, om op zulk eene plaats geldswaarde te hebben, vooral op eene markt, waar men elkander wel mag toeroepen: "elk passe op zijne zakken."

LUXEMBURG.

Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden heeft den 25 dezer de zitting der wetgevende kamer van het groothertogdom geopend. Uit de bij die gelegenheid door den prins stedehouder uitgesprokene troonrede, blijkt dat er eene verzoening is tot stand gebragt tusschen het gouvernement en de constitutioneele oppositie.

Men acht het waarschijnlijk dat de wijziging, welke de algemeene rigting der pruissische politiek heeft ondergaan, wel aanleiding zal gegeven hebben tot deze toenadering.

Daar de regering had afstand gedaan van haar regt om een voorzitter der vergadering te benoemen, heeft deze vóór den aanvang harer werkzaamheden, daartoe benoemd baron *de Tornaco* met 16 stemmen, terwijl er 3 waren uitgebragt op den vroegeren voorzitter, den heer *Wellenstein*.

BELGIE.

Een nieuwe ramp heeft de stad Antwerpen getroffen. Jl. zondag namiddag openbaarde zich brand in een van de vleugels van 's Rijks entrepot gebouw, tengevolge waarvan eene galerij, geheel uit metselwerk en ijzer zamengesteld, na verloop van minder dan een half uur met een verschrikkelijk gedruisch instortte. Daar er in den loop van dien dag niemand in de magazijnen was geweest, onderstelt men, dat het vuur reeds geruimen tijd in de opgestapelde goederen zal hebben gewoed. De brandweer, in allerijl toegesneld, kon niets anders doen dan de puinhoopen nat houden en de aangrenzende lokalen, die daarenboven door zware muren en ijzeren deuren waren afgescheiden, beveiligen. Bij de pogingen tot blusschen zijn sommige personen door de instortende puinhoopen gekwetst, terwijl een jong mensch, de zoon van een der meest geachte handelaars te Antwerpen, daaronder waarschijnlijk bedolven is geraakt. Bovendien wordt ook de zoon van den kommandant der pompiers en nog een derde, onbekende persoon vermist. Men is onmiddelijk met alle magt, maar tevens met alle voorzigtigheid, aan het werk getogen, om de puinhoopen op te ruimen, in de flauwe hoop van welligt, zooals vroeger reeds eenmaal gebeurd is, een van de bedolvenen te kunnen redden. Volgens de laatste berigten was de toestand der gekwetsten bevredigend.

DUITSCHLAND.

Men meldt uit St. Petersburg, dat de maatschappij voor den spoorweg van Moskau naar Saratoff is geconstitueerd. Het kapitaal van 80 millioen guldens is volgeteekend. De aandeelhouders hebben reeds 30 pCt. van hunne inschrijvingen gestort. De heer de Brouwer van Hoogendorp, de voornaamste oprigter der maatschappij, is benoemd tot directeur generaal der onderneming, met eene bezoldiging van 50,000 guldens 's jaars. De ingenieurs houden zich ijverig bezig met het opmaken der plannen voor de geheele lijn en met de toebereidselen, om in de aanstaande lente het werk op breede schaal te beginnen.

De Berlijnsche *Börsen Zeitung* bevestigt de tijding, dat het bankierhuis Stieglitz & Co., te St. Petersburg, met den 31 December dezes jaars zal likwideren.

Berlijn, den 25 October. De prins regent en de Keizer van Rusland hebben elkander in Oblau ontmoet, zijn van daar naar Breslau gereden, en in laatstgenoemde stad met eene overgroote vreugdebetooning ontvangen. De bijeenkomst te Breslau wordt hier beschouwd als een doorslaand bewijs van de goede verstandhouding tusschen de pruissische en russische regeringen; zij wordt een nieuwe waarborg geacht voor het behoud van den vrede in Europa, door getrouw te blijven aan de beginselen van regt en geregtigheid.

De Keizer van Rusland is gisteren avond uit Breslau naar Warschau, en de prins regent van Pruissen naar Berlijn teruggekeerd.

— Men meldt uit Petersburg, dat de Keizer van Rusland onvermoeide pogingen in het werk stelt, om zich den tegenwoordigen vredestijd ten nutte te maken, ten einde de vrijverklaring der lijfeigenen te erlangen, en alzoo het reeds door Keizer Alexander I begonnen werk voort te zetten.

— De bijeenkomst van den Keizer van Rusland met den prins regent van Pruissen te Breslau trekt thans natuurlijk meer dan iets anders in Duitschland de openbare aandacht. De pruissische bladen roemen bij deze gelegenheid nogmaals de liberale en cordiale, zoo binnen- als buitenlandsche politiek van Keizer Alexander, en de *Preuss. Zeitung* ziet in de tegenwoordige bijeenkomst niets minder dan een verbond tusschen Rusland en Pruissen en een waarborg te meer voor den algemeenen vrede in Europa. Tevens treedt hierbij, volgens genoemd blad, de isolering van Oostenrijk weder meer bijzonder op den voorgrond. Dergelijke redeneringen kunnen thans in Weenen nog den gedrukten toestand vermeerderen, die er reeds heerscht door de jongste financiele openbaringen, door de onverwachte aftreding van den heer v. Hübner, en diens vervanging door den heer Thierry, van wien men ter naauwernood weet, wie en wat hij is, door de eindelooze moeijelijkheden in Italie, enz.

Wat de inmenging van den Bondsdag in de duitsche Beweging betreft, men verwacht er weinig heil van. Dezelfde gedachten schijnt de Keurvorst van Hessen te koesteren over zoodanige inmenging in de zaken van zijn veelgeplaagd landje, want naar thans wordt berigt moet een voorstel van zijne eigene Stenden over de jarenlange constitutie-kwestie eindelijk door hem zijn aangenomen.

— Uit Zurich wordt gemeld, dat de graaf Colloredo, de oostenrijksche gevolmagtigde, door een aanval van beroerte is getroffen, en dat men aan het behoud van zijn leven wanhoopt. De conferentien zijn dientengevolge geschorst.

— Frankfort, 20 October. Naar men hier reeds met zekerheid weet, zal van de zijde van Pruissen bij den bondsdag geenerlei voorstel gedaan worden, ten doel hebbende eene volledige hervorming der bondsconstitutie, daar men te Berlijn volkomen overtuigd is, dat dusdanig plan door de oppositie van Oostenrijk en van de meerderheid der duitsche regeringen, schipbreuk zou lijden. Pruissen zal zich voorloopig bepalen bij het voorstellen eener hervorming der militaire bondsinrigtingen en gelooft daarbij op de ondersteuning van onderscheidene bondstaten te kunnen rekenen.

— Koning Max van Beijeren is voornemens, naar men verneemt, Humboldt's bibliotheek aan te koopen, ten einde te verhoeden, dat zij uit Duitschland worde gevoerd.

— Het is nu bepaald dat er ook eene vaste brug over den Rijn bij Mainz zal worden gebouwd in eene zuidelijke rigting van den uitersten Mainoever naar de genoemde stad.

— Keulen, 22 October. Volgens eene mededeeling uit Koningswinter, maakt men een goed gebruik van den lagen waterstand des Rijns, om de sedert vele jaren van de Drachenfels neergevallen rotsklompen door middel van buskruid te verbrijzelen en te verwijderen. Aan de scheepvaart wordt hierdoor eene groote dienst bewezen.

— De commissie belast met het onderzoeken van het stelsel van kustversterking heeft een voorstel deswege gedaan, hetwelk de goedkeuring des Keizers reeds heeft erlangd, en zal onverwijld ten uitvoer worden gelegd. De versterkingen gedurende den jongsten oorlog opgeworpen, zijn op een onvoldoende wijze uitgevoerd, dat zij allen zullen worden uitgebreid. Het eerst zal Venetie worden versterkt, dewijl men de dringende noodzakelijkheid daarvan inziet; vijders de kust van Dalmatie, Pola, de eilanden in de nabijheid dier kust gelegen, vervolgens Sarvola en Triest. Men zal hierbij een nieuw en verbeterd stelsel volgen.

— Prins en prinses Frederik der Nederlanden en hunne dochter prinses Maria, zijn gisteren morgen met hun gevolg, naar het slot Muskau afgereisd, om daar eenige dagen door te brengen, vervolgens weder naar Berlijn te komen, en eerst na verloop van eenige weken de terugreis naar 's Gravenhage aan te nemen.

ENGELAND.

LONDEN den 25 October. De geruchten van ernstige oneenigheid tusschen Frankrijk en Engeland, voortkomende uit het geschil tusschen Spanje en Marokko, die jl. maandag aan de londensche effectenbeurs, even als aan de parijsche, eenige daling te weeg bragten, hebben zich nog geenszins bevestigd.

Met gematigheid behandelt de *Times* dit onderwerp. "Het is (zegt dat blad) alleen de algemeene ongerustheid en angstigheid, welke in Europa heerschen, wat aan het geschil tusschen Spanje en Marokko gewigt doet hechten. Indien het, in weerwil van Engelands welgemeende raadgevingen aan den nieuwen beheerscher van Marokko, tot eene vredebreuk tusschen die twee landen komt, gelijk meer dan waarschijnlijk is, dan zal daarin, onzes oordeels, noch voor Engeland noch voor eenig ander land reden tot achterdocht of regt tot tusschenkomst gelegen zijn

"Het lijdt geenen twijfel, dat de Spanjaarden regtmatige grieven tegen Marokko hebben, ofschoon ongelukkig de voornaamste schuldigen lieden zijn, welke evenmin onder de magt van den Sultan van Marokko, als onder die van koningin *Isabella* zelve staan. Spanje's oorspronkelijk plan om de daders van zekere gewelddadigheden te straffen en waarborgen tegen zulke verongelijkingen in het vervolg te bekomen, was, naar het schijnt, een uitvloeisel van louter zucht tot bevordering der nationale belangen. Met de uitvoering daarvan zouden de Spanjaarden niet meer doen dan in vroegere tijden door de Engelschen en Amerikanen in Algerië gedaan is; Spanje's regt, om een zoo nabij gelegene kust in orde te houden, moet door elken staat worden erkend.

— De generaal Peel, de minister van oorlog onder het bestuur van lord *Derby*, heeft eergisteren te Huntington, op een maaltijd van eene landbouwkundige maatschappij, het woord gevoerd over de verdedigingsmiddelen des rijks. Hij drong daarbij aan op de noodzakelijkheid om bij voortduring maatregelen te nemen, ten einde Engeland tegen een onverwachten vijandelijken aanval te beschermen, maar gaf tevens te kennen dat men, indien de beschikbare middelen van verdediging goed aangewend werden, voor geen vijand behoefde te vreezen. In het bijzonder gewaagde hij met veel lof van de militie, of gewapende burgermagt. Ook van de vrijwillige schutterskorpsen, die in den laatsten tijd in zoo veel plaatsen zijn opgerigt, verwachtte hij gewigtige diensten, maar hij stelde, zoo wel ten aanzien van deze korpsen als van de militie, eene zorgvuldige oefening in den wapenhandel als onontbeerlijk vereischte voor.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 October. Het antwoord, door den Keizer aan den raad van Administratie voor de landengte van Sues gegeven, schijnt velen te mishagen, als een afdoend blijk, dat de verstandhouding tusschen de twee groote westelijke mogendheden vrij wat te wenschen overlaat. Intusschen zijn de beurslieden niet genoegzaam bekend geweest met de geheele strekking van dat antwoord, waarin niets voorkomt, hetwelk aan groote moeijelijkheden, wat de bedoelde onderneming aangaat, zou moeten doen denken.—Z. M. zou hebben verklaard, dat de onderneming niet met geweld kon worden doorgezet, en men niet met eenen slag den hardnekkigen tegenstand van Engeland zou kunnen overwinnen;—dat de doorgraving een werk was van geduld en volharding; dat het fransche Gouvernement zich de zaak aantrok en reeds instructien had gezonden aan hare vertegenwoordigers te Londen en te Alexandrie.

— Te Marseille zijn berigten van de afrikaansche kust ontvangen, loopende tot den 17den dezer. De generaal de Martimprey, de opperbevelhebber der land- en zeemagt in Algerie, had zich dien dag van Nemours naar de Marokkaansche grenzen, alwaar eene fransche krijgsmagt van aanmerkelijke sterkte in een legerkamp vereenigd is, begeven. De fransche troepen stonden gereed, om de operatien tegen de Marokkanen te beginnen, om volkomen voldoening en vergoeding te verwerven voor de door Marokkaansche volkstammen op het algerijnsche grondgebied gepleegde gewelddadigheden, maar ook, om de kolonie door verplaatsing harer westelijke grenslinie voor het vervolg tegen aanvallen van dien aard te beveiligen. Het gerucht zei, dat een aantal fransche soldaten, die laatstelijk bij eene ontmoeting aan de grenzen in de magt der Marokkanen waren gevallen, door hen levend verbrand waren. De fransche troepen brandden dan ook van verlangen, om wraak te nemen, zoodat de Marokkanen het niet alleen met Spanje, maar ook met Frankrijk te doen zullen krijgen.

Aan de effectenbeurs heerschte helen ongerustheid en was de prijs per fondsen dalend. De oorzaak daarvan was de vrees, dat de door Spanje ondernomen krijgstogt tegen Marokko ernstige oneenigheid tusschen Frankrijk en Engeland zou te weeg brengen; immers, men weet, dat het spaansche gouvernement met goedkeuring en aanmoediging van Frankrijk tot die expeditie besloten heeft, en dat Engeland, beducht voor de veiligheid zijner vesting Gibraltar en voor verzwakking zijner heerschappij in de Middellandsche zee, dat plan met achterdocht beschouwt en alle moeite heeft gedaan, om eene vredebreuk te verhoeden.

Van den 26sten. Uit eene depeche van den generaal de Martimprey, den opperbevelhebber der fransche land- en zeemagt in Algerie, gedagteekend te Tlemcen den 13den dezer, blijkt, dat de kaïd van Ouschda en de scheik der Beni-Snassen, de marokkaansche stamhoofden, welke in de eerste plaats een aanval van de fransche troepen te verwachten hadden, in onderhandeling trachten te treden onder betuiging van eerbied voor de grenzen van het fransche grondgebied en zich beroepende op de tusschen de twee Keizers bestaande vriendschap, maar dat de fransche opperbevelhebber, gedachtig aan de nog onlangs door die twee hoofden op het fransche grondgebied gepleegde gewelddadigheden, hunne zendingen zonder antwoord teruggezonden heeft.

Parijs, 25 October. De graaf Colloredo, die te Zurich door een aanval van beroerte is getroffen is een der jongste diplomaten van Oostenrijk, vermits hij weinig meer dan 50 jaren telt. Het was een door en door ervaren diplomaat. Te Rome had hij een buitengewoon invloed verworven. Hij had in [illegible] een soort van voorgevoel dat hij niet oud zou worden. Toen hij van zijne regering het berigt ontving dat hij bestemd was om te Zurich over het vredestraktaat te onderhandelen, werd hij hevig aangedaan en langen tijd hield hij zijn hoofd tusschen beide handen, terwijl hij tranen stortte, als deinsde hij terug voor de gewigtige taak, welke hem aldaar wachtte. Toen hij vernam dat de markies de Bourqueny door Frankrijk als gevolmagtigde naar Zurich zou worden gezonden, een man wiens rechtzaardig en beminnelijk karakter aan allen bekend is, die ooit met hem in aanraking zijn geweest, aarzelde hij echter niet om aan de roepstem van zijn vorst gehoor te geven.

— Op dit oogenblik worden aanzienlijke hoeveelheden steenkolen naar de magazijnen onzer oorlogshavens vervoerd. Wel wordt van hoogerhand beweerd, dat dit alleen geschiedt om den bij reglement bepaalden voorraad, die wegens den oorlog in Italie eene aanzienlijke vermindering had ondergaan, weder aan te vullen, doch, deze bewering schijnt bij het publiek geen ingang te vinden. Men gelooft dat er werkelijk iets meer achter schuilt want uit de verschillende plaatsen, waar rijksgeschutgieterijen gevestigd zijn, wordt berigt, dat er van wege de ministerien van marine en oorlog bevel is gegeven, den meest mogelijken voortgang te maken met de vervaardiging van een aanzienlijke hoeveelheid projectilen. Uit andere werkplaatsen moet, in gevolge lastgeving van de zelfde ministerien, in een betrekkelijk korten tijd een groot aantal kardoezen en granaten geleverd worden.

ITALIE.

Volgens de *Gazette de Savoie* zal de lombardisch-piemonteesche armee bestaan uit 100,000 man in actieve dienst, benevens 600,000 man nationale garde, die volledig toegerust en zoodanig georganiseerd zullen zijn, dat een vijfde gedeelte in geval van nood, mobiel kan worden verklaard. Onder de genoemde 100,000 man zijn niet begrepen de karabiniers en mariniers.

— Uit Rome wordt van den 22sten gemeld, dat de bernamde bijeenkomst van den paus met den koning van Napels nog niet heeft plaats gehad maar is uitgesteld, en dat Z. H. den prelaat Talbot naar Napels heeft gezonden om Z. M. de redenen van dit uitstel kenbaar te maken. Het officiële dagblad verkondigt het gevangennemen van den bisschop van Rimini, en de vlugt van een aantal priesters. De voorhoede van de italiaansche troepen was in het gezigt der pauselijke strijdkrachten verschenen, en men was niet zonder vrees voor eene botsing tusschen beide partijen, vermits het aan geene uitdaging van de zijde der revolutionairen ontbrak.

De uitslag der conferentien van den paus met den franschen ambassadeur werd geheim gehouden; maar men wist dat de verordeningen voor de invoering der toegestemde hervormingen in het burgerlijk bestuur gedrukt werden en eerlang zouden worden uitgevaardigd.

SPANJE.

Hoewel er door sommige zijden beweerd wordt, dat door de regering aan Marokko een uitstel van acht dagen is verleend, wordt daaraan niet veel gehecht, zoo lang dit niet op officiele wijze is bevestigd. Inmiddels schijnt het zeker dat de engelsche regering dezer dagen bepaald heeft verklaard geene bedenkingen tegen de expeditie te hebben, indien die binnen de vroeger door Spanje aangewezene grenzen bepaald blijft en alzoo alleen strekt om onze bezittingen in Noord-Afrika des noods ook door eene verbetering der grens-linie, tegen nieuwe aanrandingen der Mooren te beveiligen.

"Doch sommigen meenen, dat Spanje sedert jaren te veel onder den invloed van Frankrijk heeft gestaan, en dat de generaal *O'Donnell*, het hoofd van het spaansche kabinet, met goedkeuring, zoo al niet op aansporing van Keizer *Napoleon* handelt. De groote zorg, welke in Spanje sedert eenigen tijd aan het krijgswezen gewijd wordt, de wederopbeuring der schier vernietigde zeemagt van dat land, het aankoopen in Engeland van kanonneerbooten voor de spaansche vloot en andere stappen van verdachten aard, hebben de opmerkzaamheid op de betrekking tusschen de twee landen gevestigd; en men heeft beweerd, dat *Napoleon III* Spanje tot eenen nederigen en nuttigen bondgenoot wilde maken, even als zijn oom in het begin van zijn bestuur deed.

"Doch in deze bewering is, dunkt ons, veel overdrijving. Indien de Keizer der Franschen eene wijze en gematigde staatkunde volgt, mag hij om onderscheiden redenen verwachten, dat zijn invloed te Madrid zal boven drijven, zoo lang hij regeert. Maar het is niet waarschijnlijk, dat de spaansche bewindslieden of het spaansche volk zich gewillig door Frankrijk als werktuigen zullen laten gebruiken. De groote strijd van het jaar 1808 is nog zoo levendig in aandenken, dat geen ministerie een bondgenootschap, waardoor Spanje ook maar in schijn afhankelijk zou worden, zou willen aannemen."

— Gedurende het stormachtige weder van donderdag avond was men bevreesd, dat de *Great Eastern* zijne ankers zou slepen en tegen de rotsachtige kust bij Holyhead geraken, dewijl het schip, ter reede liggende, aan de volle kracht der zee was blootgesteld. Daarom deed de kapitein twee der kitels steken, eigenlijk naar eene veiliger plaats, liet daar nog een anker van zeven ton vallen en bleef alzoo bij 18 dagen [illegible] ting den storm uithouden. In weerwil van deze geruststelling vertoefde de kapitein den geheelen nacht op het dek en hield den stoom aan, tegenbij dreigend gevaar zich geheel van de kust te kunnen verwijderen.

— Volgens berigten uit Malta van 11 dezer was de engelsche middellandsche zee-vloot, uit 32 schepen, op 4 na allen stoomschepen, bestaande, toen tusschen de volgende stations verdeeld; Malta, Napels, Corfu, de Piraeus, Syra, Candia en Konstantinopel, terwijl een sterk eskader, onder bevel van den vice-admiraal Fanshawe en tot de kanaalvloot behoorende, naar Gibraltar onder weg was. Te Tetuan lag een engelsch stoomfregat en te Tanger twee engelsche kanonneerboot.

TURKIJE.

Sedert de ontdekking van het complot te Konstantinopel, heerscht er nog grootere gisting omdat de beweging in Montenegro. Tusschen deze en de turksche bewoners van Podgoritza is een bloedig conflict ontstaan; aan beide zijden vielen er dooden en gekwetsten. De Turken hebben te Antivar een depôt van artillerie en ammunitie gevestigd en stellen die sterkte in staat van verdediging. *Vulicevich*, afgezant van vorst Danielo, is in ernstende [illegible] naar Odessa [illegible]

De Nieuwsbode.

[illegible] SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROESBEEK, REDACTEUR.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 30 November 1859.

De democratische bladen zoeken zich op verschillende wijzen voor de vreeselijke nederlaag hunner partij in onzen Staat te troosten, maar den zonderlingsten troost heeft de *Milwaukee* [illegible] Nadat hetzelve namelijk eindelijk toestaat, dat het gansche republikeinsche ticket met "ongeveer eene meerderheid van duizend stemmen" verkozen is, komt het tot het besluit, dat het voor de democratische partij beter is, dat het zoo uitviel. Het meent dat de Democraten den Staat hadden kunnen winnen, als zij slechts gewild hadden; dat het dezen herfst beter was, dat de tegenpartij zegevierde; dat het eene goede politiek voor de democratische partij was, den eetlust des volks met Republicanismus te bevredigen."

Dit is voorwaar eene hoogst merkwaardige politiek. — Dat overigens de democratische partij ditmaal *niet zegevieren* wilde, daarvan hebben de democratische bladen voor de stemming niets gezegd, maar wel van eene schitterende overwinning gedroomd." De Milwaukee *Seebote*, een duitsch democratisch blad, komt nog nader voor den dag. Hij waarschuwt voor de republikeinsche partij en profeteert den ondergang der Unie, als *Seward* president werd. "Bang maken geldt niet." De *Seebote's* Zwik geschreeuw van *ontbinding der Unie*, *Ondergang der Republiek*, is thans niet meer in trek. Het volk laat zich door zulke spoken niet meer foppen, want het weet, [illegible]

"De *Seebote* begint zijn vermeld artikel als volgt:

"Het ongehoorde is geschied — het gansche noorden der Unie is door de republikeinsche partij stormenderhand ingenomen; en het is zeker eene geheel natuurlijke zaak, als men nu tot het geloof overhelt, dat deze partij der dweeperij, deze kweekschool des broederhaats en des burgeroorlogs in het aanstaande jaar ook haar laatst doel zal bereiken, dat zij den President kiezen zal.— Het is waar, er kunnen nog vele onvoorziene gebeurtenissen tusschen beiden komen, die aan de zaak eene geheel andere wending geven; maar, volgens menschelijke berekening doen zich voor William H. Seward, op zijnen weg naar het *Witte Huis* geene bijzondere hinderpalen meer op. Dan schiet moge God de Unie genadig zijn! Als zij onder het presidentschap eens Sewards of eens dergelijken niet te gronde gaat, dan is er geene magt meer sterk genoeg, om dezen staatsbouw in puin te slaan."

"Als Seward verkozen wordt, dan zal de *Seebote* zien, dat onze Republiek niet te gronde gaat, maar eene waardiger plaats tegenover de overige wereld inneemt, als thans geschiedt. Seward is zulk een uitstekend staatsman, als Amerika ooit bezat." Verder heeft hij zich bij de [illegible] eene soort bijzondere verdienste verworven; daar hij een der eersten was, die als Senator beslissend tegen de Knownothings optrad. Dewijl nu de democratische bladen hem in dit opzigt niet te lijf kunnen, beproeven zij wel het [illegible] met den ondergang der Unie. — *Pionier am Wisconsin*.

DAT WAS TE VERWACHTEN WAS. — Het opperge-regtshof van appels van Virginie heeft, terstond en zonder bewijsgrond, de *writ of error* (het beroep op grond van eenen misslag) afgewezen, daar het hof van gevoelen is, dat het vonnis van het Circuit Hof duidelijk in orde was. De teregtstelling zal daarom, gelijk bepaald was, op den 2 December plaats hebben. In negerkwestien, kunnen de hoofdpersonen van het Zuiden zulk een woord als genade niet.

POGINGEN TEN BEHOEVE VAN COOK. — Het blijkt duidelijk, dat er eene sterke poging wordt gedaan, in welke politieke invloed zal gebruikt worden, om genade voor Cook, een der opstandelingen van Harper's Ferry, te verkrijgen. De Washington *Union* deelt het gansche appel, aan de Jury van J. W. Voorhees mede, en volgt den advocaat na in den gevangene te noemen—eenen "ellendigen jongen," "schuldigen jongen," "jongen gevangene," "jeugdigen client," enz. Cook is ten minste vijf en twintig jaar oud.—*Baltimore American*.

DE SCHRIK IN VIRGINIË. — Virginië is nog [illegible] menschen om het hart geslagen. Den ganschen Donderdag bleef het gelier aan, en in de schrikbarende geruchten, welke telkens ijverig verspreidde, [illegible] van de overheden elkander bij de kraag. Een bode, die door de burgers van Harper's Ferry naar Charlestown was gezonden, om zekere berigten te erlangen, werd in der daad zoo bij zijn gaan als bij zijn terugkeeren in verzekerde bewaring genomen! Er werd een Münchhausen vertelsel in de wereld gezonden, dat namelijk 280 Abolitionisten in aantogt waren, om Brown te bevrijden. De ridderschap van Virginië, in het oog houdende, dat eene maand geleden, zeventien man Harper's Ferry hadden ingenomen, was bijna dood van den schrik. De 280 man zijn niet te Charlestown gekomen, doch er eene compagnie soldaten der Unie van Washington uitgerukt, om den Staat Virginie te beschermen.

Het wezenlijke van dezen belagchelijken schrik is, dat de slavernijgezinde redenaars en persen, in het Noorden en het Zuiden, zoo geweldig hebben gekeken, om New York en New Jersey in de democratische partij te jagen, dat zij Virginie geheel en al in een oproer van vrees hebben gebragt. Het zal ons niet verwonderen, als er eene doodelijke botsing tusschen de patrouilles rondom Charlestown plaats heeft, voor Brown onder de [illegible] dat in als er in die streek eenig [illegible] woont behalve de Oude Brown.— [illegible]

De "[illegible]" eenen te Philadelphia uitgegeven blad, maakt er, even als andere bladen, opmerkzaam op, dat er na het Schillers feest nog een ander gewigtig feest voor de deur staat. Het is namelijk op den aanstaanden 23 April drie honderd jaren geleden, dat W. Shakespear te Stratford, aan den Avon, in het graafschap Warwickshire, geboren werd, en zeker verdient ook deze groote geest, deze wereldsdichter, zulken aandacht te worden, daar hij ongetwijfeld tot hen behoort, die den weg hebben gebaand tot eene [illegible] ontwikkeling. Göthe en Schiller brachten hem de schatting hunner achting, en Ludwig Tieck te zamen met Schlegel en anderen hebben Englands grootsten dichter, door hunne weergalooze vertaling, ook in Duitschland een voortdurend [illegible] opgerigt.

[illegible] — Mr. Philip Shaffer [illegible] maakte jagt op [illegible] die nabuurschap, strooptogten [illegible] het dier op het lijf loopende, sprong hij [illegible] op een zekeren afstand geve[illegible] maakte Schaffer te vergeefs [illegible] Bruin met zijn neus in overmagtigen klom het beest in eenen boom, nog altijd met Shaffer [illegible] De beer streek hem echter af, door tusschen twee takken heen te kruipen, en zich haastende om naar beneden te komen, liep Shaf-

fer om zijn geweer, [illegible] beer [illegible] Dit is een weinig hard [illegible] meester van Dickens [illegible] waarheid.

DROOGMAKING VAN HET HAARLEMMER MEER,

wenken en [illegible] aanwending [illegible] tot droogmaking [illegible] de landerijen in de Vereenigde Staten.

Uit het Engelsch door John B. A. Mossé.

Vervolg.

Dit land rees en viel met het water in het meer. Men moest dus [illegible] echter lastige, werkzame en kostbare [illegible] zijne toevlugt nemen ten einde deze hinderpalen te overwinnen [illegible] van den moergrond aan den invloed van zon en wind, en deze trapsgewijze zinkende, door het gewigt van bijgevoegde lagen, tot dat de geheele massa door het zachte moer tot op den zachten bodem gedrukt was, wanneer er sterke grond van oude dijken bijgevoegd, en de vereischte vorm aan den wal gegeven werd, door het wegnemen van overvloedige gedeelten. Op andere punten werden de [illegible] der wallen beschermd door het inheijen van palen.

Waar het noodig was om over kanalen of beken te gaan, werden er achtereenvolgend zinkstukken van gevlochten rijs, die langwerpig waren gemaakt, naar hunne bestemde plaatsen gedreven, en dan met zand of kiezel beladen, tot dat zij zonken, elkander regthoekig snijdende.— Zij werden dan in hunne plaats bevestigd, door palen, welke door dezelven gedreven werden. Voor den dus gevormden wal werd de grond geworpen tot het formeren der glooijende kanten des dijks of kanaals.

Het was niet alleen noodzakelijk dijken te maken tusschen het kanaal en het meer, maar ook tusschen het kanaal en de veenderijen. Ten dien einde nam men zijne toevlugt tot rijswerk, op welks uiteinde zand geworpen werd, dat met groote kosten werd verkregen, hetwelk, zich met den zachten grond vermengende, hetzelve voor water ondoordringbaar maakte. Het werk had zulk eenen gelukkigen uitslag, dat hetzelve in 1843 als voltooid beschouwd werd; maar, ten gevolge van oponthoud in het verkrijgen van de noodzakelijke stoomwerktuigen en pompen, werd het meer niet voor de maand Mei 1848 gesloten.—

Men had geene groote machine aangewend, om eene groote hoeveelheid waters tot op eene niet aanzienlijke hoogte op te pompen; maar daar deze hoogte trapsgewijze toenam, zoo moest men voorkeeringen treffen, tot het verwisselen der kracht en werking der machine. Er was dus geen enkel toestel tot pompen in de geheele wereld, hetwelk gevolgd konde worden; maar men nam zeer verstandig zijne toevlugt tot Engeland, ten einde licht omtrent dit onderwerp te verkrijgen, ten gevolge waarvan men zich van de diensten verzekerde der heeren Joseph Gibbs en Arthur Dean, uit dat land, ten einde teekeningen en bestekken te maken, naar welke die machinen werden vervaardigd en in werking gesteld; eene derzelven echter werd eerst voltooid en beproefd, voor dat met de anderen werd aangevangen. Deze eerste machine werd "Het Leegwater" genaamd, ter eere van den reeds bovenvermelden ingenieur. Het werd bij de Kaag opgerigt, hetwelk niet ver van Leyden ligt. De Cruquius" en de "van Lynden," zoo genaamd naar twee personen welke zich zeer verdienstelijk gemaakt hadden in het bevorderen der groote onderneming, werden mede opgerigt, de eerste bij Haarlem, en de laatste bij Amsterdam.

De machinehuizen zijn massive ronde torens, en de huizen, die de ketels bevatten, vierkante gebouwen, welke aan de eersten verbonden zijn.— Voor dat de fondamenten voor deze gebouwen gelegd werden, werden eerst kistingen met dijken rondom dezelve [illegible] Nadat het water uitgepompd was, werden de oppervlakten tot op eene diepte van 23 voeten beneden den spiegel des meers uitgegraven. Palen werden nu tot op eene diepte van ongeveer 40 voeten beneden den spiegel des meers ingeheid, en op dezelven een vloer gelegd, ten einde hierop de muren te bouwen. De bijzondere machine te Spaarndam opgerigt, ten einde het water uit het kanaal in de zee te drijven, is niet begrepen onder de drie waarvan wij gesproken hebben. Zij is van 360 paardenkracht, en brengt tien scheprraderen in beweging. Elke der vroeger gemelde drie machines wordt geacht 400 paardenkracht te bezitten, en een half millioen guldens of $200,000 gekost hebben.

Gedurende de 39 maanden, besteed aan het droogmaken van het meer, eindigende den 1sten Julij 1852, werkten zij 19 maanden en een zevende, en hieven 831,860,501 vierkante nederlandsche ellen water op, dat, gelijk staat met ongeveer 219,771,096,000 wijn maat. De machinen stonden gedurende dien drogen zomer stil, en in den volgenden winter verzamelde zich het water in den vochtigen polder, die het water niet wilde inzuigen, tot eene aanzienlijke hoogte; maar dit werd tot in de maand Junij 1853 uitgepompt, toen de verkoopingen van de aangewonnen landerijen aanvingen. In den volgenden winter rees het door regens en lekking opgehoopte water weder tot zekere hoogte; maar het systeem van binnenlandsche kanalen en slooten, toen als voldoende beschouwd wordende, met inbegrip van eene kom tot ontvangst des verzamelden waters, scheen het werk in den zomer van 1854 bijna voltooid te zijn. Echter, alhoewel de winter zich had gekenmerkt door overvloedige regens, was het eene algemeene teleurstelling te bevinden, dat zich in 86 centrale en lagere gedeelten van den grooten polder veel water had verzameld, in den winter van 1854—55.— Er waren twee oorzaken voor deze oogenschijnlijke mislukking; vooreerst waren de ketels der machinen niet genoegzaam met gefiltreerd water voorzien geweest, en de aanlachtige aanslagen hadden derzelver uitwerking zeer verminderd; en ten tweede, en dit hoofdzakelijk, had men te veel vertrouwen gesteld, op de eigenaars van elk stuk land van 20 morgen, of ongeveer 40½ acres, wat betreft het droogmaken van hun land. Dit was in de meeste gevallen door deze personen verzuimd; en, in minder gunstige plaatsen, was het land nog niet verkocht. De jaarlijksche hoeveelheid regen, eene diepte van ongeveer 27 duimen, welke gedurende dat tijdsbestek gevallen was, kon noch in den grond trekken, noch van de oppervlakte afloopen, en de werking der uitdamping was niet voldoende om hetzelve weg te ruimen.

In de maand October 1855, toen de schrijver de plaats bezocht, was niet alleen het werk der droogmaking voltooid, maar hetgeen kort te voren het bed van een groot meer geweest was, was nu eene streek van buitengewoon vruchtbaar land, in eenen hoogen staat van cultuur. Hetzelve was droog, behagelijk en gezond, daar de eenige gevallen van ziekten uit plaatselijke oorzaken schenen te ontstaan bij personen, wier streng en blootgestelde werkzaamheden in elk gewest de zelfde gevolgen zouden hebben.

(Slot volgt.)

VERSCHRIKKELIJK ONGELUK OP EEN SPOORWEG. — Eenige dagen geleden geraakte een op den Ohio en Mississippi spoorweg naar het Westen loopenden passagierstrein, bij Sedamsville, van het spoor. De machinist bemerkte het terstond en hield de locomotief tegen, eer deze nog aan de nabij zijnde, naar het kanaal loopende helling was. Door het oogenblikkelijke tegenhouden werd er een groot ongeluk voorgekomen, doch de schok, dien het ijzeren paard onting, was zoo sterk, dat het, terugstuitende, de wagens achter [illegible] tegen [illegible] zeker zijn alle passagiers [illegible] hunne plaatsen vlogen.

[illegible] kermen en [illegible] onbeduidende kwetsuren [illegible] in eenigen, deed een [illegible] val het bloed van alle passagiers stollen. [illegible] die op een der banken [illegible] te slapen, [illegible] de bottel [illegible] Men [illegible] gekwaakt dat [illegible] was, voornamelijk daar op hetzelfde oogenblik de gezigten en kleederen van bijna alle passagiers met eene dikke, gele stof bespat werden, welke men voor de hersens des ongelukkigen mans aanzag.

Doch terwijl nog allen stijf van den schrik waren, rees de gevallene op, en nu ontdekte men eerst, dat hij met [illegible] eenen met eijeren gevulden mand, die [illegible] zijne bank stond, gevallen was, waardoor ongeveer 10 of 12 dozijn eijeren gebroken waren.

DE BEENDEREN ZULLEN TEGEN HEN GETUIGEN.—In Engeland is een met beenderen geladen schip binnengeloopen, de bark *Guisachan*, dat uit de haven van Sebastopol komt en onderweg slechts nog te Balaklava stilgehouden, en aldaar dergelijks 250 ton beenderen geladen heeft. Deze beenderen zijn—hieraan is niet te twijfelen— menschenbeenderen, en wel beenderen van die arme kerels, die in den oorlog van de Krim hun leven moesten laten, voor een doel, dat de legerhoofden zelve slechts voor een voorbijgaand aanzagen. Ja, het is zoo zoet, voor het vaderland te sterven! Hoe lang zullen de menschen nog zoo goed zijn, elkander voor de kuiperijen van anderen wederkeerig dood te slaan?

De bovengemelde ladingen beenderen zijn in Engeland voor schoensmeerfabrijken bestemd.— De menschen bekomen dus voor de opoffering hunner kinderen en broeders ten minste een glansrijk gevolg te zien.

VRIJ GESPROKEN IN HET ZUIDEN.—Men heeft in de gastvrije stad Bamberg, in den beschaafden Staat Zuid Carolina, T. A. SALVO tot een voorbeeld gesteld, hetwelk de Charleston *Mercury* hoopt eene waarschuwing te zullen zijn voor alle abolitionisten, die door het Zuiden reizen in de hoedanigheid van pianostemmers, kaartenverkoopers en patent medicijnen verkoopers. Deze heer werd met veel geraas gearresteerd, omdat hij eenige aanmerkingen had gemaakt tegen de instelling slavernij. Men schoor het haar van de eene zijde van zijn hoofd, gaf hem eenen rok van teer en veêren aan, bragt hem op eene schuttingstaak rijdende buiten de grenzen van het dorp, en liet hem daar los, na hem duchtig de les te hebben gelezen, waarvan het redekunstige slot was, dat alle pogingen der abolitiepartij, om de "instelling" te ondermijnen vruchteloos zouden zijn, enz.

DE ACHTING DER AMERICANEN VOOR DE VROUWEN.—Zekere vrouw, jufvrouw, mevrouw, madam, of zoo als men haar titulereu wil, kwam dezer dagen op hare reis naar Galveston, Texas, met haar knaapje van ongeveer zeven jaar te Chicago, en nam eene slaapplaats voor zich en haar kind. Zij had honderd dollars in goud bij zich, die zij voor de securiteit in de borst van haar kleed had genaaid. Kort nadat zij zich in den slaapwagen bevond, werd hare aandacht opgewekt door het binnenkomen van eene fatsoenlijk gekleede dame, die zoo sterk geparfumeerd was, dat de gansche wagen er naar rook. Dit is het laatste wat zij zich herinnert, tot dat de conducteur haar uit hare bewusteloosheid opwekte, toen er van trein verwisseld moest worden, alswanneer zij ontdekte, dat haar kleed open gesneden en haar geld gestolen was. Beiden, zij en haar knaapje waren bedwelmd door het inademen van de eene of andere krachtige damp, en de geurige madam was verdwenen.

MEVROUW CHILD AAN DEN GOUVERNEUR VAN VIRGINIE.—De begaafde schrijfster, Mevrouw L. Maria Child, van welke eenigen onzer lezers zich zeker nog wel zullen herinneren, in 1856 in ons Feuilleton, de treffende beschrijving van de gruwelen in Kansas te hebben gelezen, heeft in eenen brief Gouverneur Wise, in wiens hand thans het leven van Osawatomie Brown en zijne medepligtigen ligt, duchtig de waarheid gezegd.

Zij zegt, dat hij zelf [illegible] als hij John Brown door [illegible] dat hij gedreigd heeft op de constitutie te trappen, en de Unie te verbreken, als eene meerderheid der wettige stemmen [illegible] eenen President durf[illegible] stemmen, die de uitbreiding der slavernij niet gunstig was, en aldus bewijs had geleverd van tot rebellachtelijk verraad. Op de beschuldiging, dat Brown [illegible] sleep voor de moeders, zusters, dochters en kinderen van Virginie, zegt zij, dat Gouverneur Wise, in 1842, eene redevoering deed in het Congres, in welke hij voorstelde Mexico in te nemen, en kinderlooze mexicaansche moeders, en vaderlooze mexicaansche kinderen te maken, enkel ten einde de slavernij in stand te stellen, om er zich ongehinderd in uit te storten.

Zij eindigt aldus:

Gij moogt het gelooven of niet, Gouverneur Wise, maar het is zeker waar, dat, dewijl de slavenhouders zoo roekeloos den wind in Kansas zaaiden, zij te Harper's Ferry den wervelwind geoogst hebben.

Het volk van het Noorden had eene zeer sterke verknochtheid aan de Unie, doch door uwe vermetele maatregelen hebt gij die zoo verzwakt, dat zij buiten alle mogelijkheid van herstel is.

Eene meerderheid zou zich verheugen, als de Slaven Staten hunne menigmaal herhaalde bedreiging van zich van de Unie te zullen onttrekken, vervulden. Deze bedreiging heeft opgehouden een bullebak te zijn, want wij beginnen er aan te aanhopen, langs eenen anderen weg aan de wereld het voorbeeld van eene wezenlijke republiek te kunnen geven.

Als gij het aanbod van eene scheiding slechts in vollen ernst wildet doen, dan zoudt gij het hartelijke antwoord van millioenen hooren, "Gaat, heeren, en

"Wacht niet tot men u zegt te gaan,
Maar gaat terstond."

HET LUCHTVERSCHIJNSEL TE NEW-YORK. — Voorlaatsten Dingsdag vooriddag werden de burgers van New York verschrikt door het vallen van eenen ontzaggelijk grooten luchtsteen of dondersteen. Terwijl deze in het verblindende zonlicht door den Zenith schoot, had hij het voorkomen van eenen vuurkogel, of eenen in brand staanden luchtbal. Hij was slechts eenige seconden zigtbaar, waarop de kern zich scheen op te lossen. Als hij des avonds ten 10 ure in plaats van des morgens ten 10 ure was voorgekomen, dan zouden wij voor het hoofd van eenige bijgeloovigen vreezen, die hem gezien hadden. Voor menschen met eene levendige verbeelding geleek hij op het vlammende zwaard in de handen des wrekenden engels, dat onze eerste vaders uit Eden verdreef.

De N. Y. *Times* treedt in een verslag van de geschiedenis en de eigenaardigheden der luchtsteenen. De tegenwoordige tijd van het jaar, of tusschen den 12den en 19den November, is het meest bekend wegens het vallen van luchtsteenen, en het voorkomen van luchtverschijnselen aan den hemel. Dit maakt de voorteekenen te niet, welke men er aan zou willen hechten, en ontneemt aan het voorkomen derzelven den bijgeloovigen aard, behalve voor eenigen der onwetendsten, voor welke zulke verschijnselen al lijd [illegible] van boven het hoofd hangende zijn.

Tusschen den 12 en 13 November, 1833, verscheen er een verbazende zwerm luchtsteenen, door professor Olmsted van New Haven geschat op 240,000, die in grootte verschilden van een bewegend punt, of eene lichtende streep tot bollen van de grootte der maan. De merkwaardigste waarneming was, dat zij allen uit [illegible] hemelstreek schenen te komen, dezelfde van de ster "Gamma," in het sterrebeeld Leo. Er werd naderhand door Encke berekend, dat dit punt juist de rigting was, in welke de aarde zich toen bewoog.

In dit land werd in 1834 de Novemberstroom van dondersteenen waargenomen, en schoon in sommige jaren geheel en al wegblijvende, is dit verschijnsel zoo dikwijls voorgekomen, beiden in Amerika en Europa, dat deszelfs periodieke aard er door bevestigd is. Reeds 654 jaren voor Christus vinden wij van deze verschijnsels melding gemaakt, toen, volgens Livius, eene hagel bui derzelven niet ver van Rome viel. Plutarchus en Plinius maken melding van luchtsteenen van ontzaggelijke grootte, die door hen gezien zijn. In het jaar 1492 viel er een luchtsteen, die 260 pond woog, in den Elsas, waar nog een gedeelte daarvan kan gezien worden. In 1803, viel er een buitengewone regen van luchtsteenen bij L'Aigle, in Normandye, en de beroemde wijsgeer Biot werd door het fransche gouvernement daarheen gezonden, om echte berigten in te winnen. Hij bevond, dat op eene eivormige vlakte van zeven bij drie mijlen, het getal steenen, dat gevallen was, niet minder dan 2,000 kon zijn — Kort te voren was er in Siberie een luchtsteen gevallen, die zich nu in het keizerlijk Museum te St. Petersburgh bevindt, en 9,000 pond weegt.

Wat de scheikundige verbinding van luchtsteenen betreft, het voornaamste bestanddeel is ijzer, verbonden met een klein gedeelte nikkel. Volgens Humboldt bevatten die, welke in 1751 in Croatie vielen, 96 percent ijzer, terwijl in sommige zeldzame gevallen het ijzer geheel ontbrak.

De tegenwoordige leerstelling van de plaats der luchtsteenen is, dat in de ruimte tusschen de planeten eene stof bestaat in elke verscheidenheid van vorm en toestand. Om rekenschap te geven van het verschijnen der luchtsteenen, moeten wij dus vooronderstellen, dat zij losse massa's van chaotische stof zijn, die rondom de zon draaijen, welker snijding door de baan der aarde reden zou geven van de periodieke zwermen van luchtsteenen. — De oorzaak van derzelver lichtenden en gloeijenden toestand blijft nog onopgehelderd.

KARAKTER EN PERSOONLIJK VOORKOMEN VAN GERRIT SMITH. — Thurlow Weed, mede redacteur van de Albany *Journal*, die den heer Smith langer dan veertig jaren gekend heeft, schetst de volgende welsprekende levensbeschrijving van dezen merkwaardigen menschenvriend:

Voor hen, die Gerrit Smith het langst en het innigst gekend hebben, is zijn treurige toestand meer eene zaak van leedwezen dan van verbazing. Zijn geest heeft meer dan een vierde eeuw aan de grenzen der krankzinnigheid gezworven. Vele jaren geleden werd zijne gezondheid verwoest, door zijne bijzondere gewoonten en begrippen aangaande matigheid en leefregel.

Gerrit Smith was door de natuur voldoende begiftigd. Wij leerden hem voor het eerst in 1814 kennen, toen hij zijn hof maakte aan Wealthy Backus, zijne eerste vrouw, en noch voor noch na dien tijd, hebben wij een edeler exemplaar van menschen gezien. Met hooge begaafdheden van den geest paarde hij eene gestalte en een gelaat van onovertroffene schoonheid,

"Welks rood en wit
Natuur, met eigen hand, kunstrijk had opgelegd."

Toen vurig, edelmoedig, en, gelijk altijd, voortvarend, leefde hij verscheidene jaren in het rustige genot van een verfijnd maatschappelijk en huiselijk geluk. Ofschoon vroeg beroofd van eene hoogst beschaafde vrouw, werd hij daarna in al de aantrekkelijkheden van den huiselijken haard hersteld, door een huwelijk met eene dochter van wijlen kolonel Fitzhugh, eene desgelijks achtingswaardige dame.

Een jaar of dertig geleden, toen een jonkman van groote beloften, levendig van geest en de heldere zijde van al de tooneelen des levens ziende, was hij vrijheidlievend Candidaat voor den Staatssenaat. Deze teleurstelling verstoorde den tot hier toe gelijkmatigen loop zijns weegs, en gaf de kleur aan de toekomst van zijn gansche leven. Hij zag minder hoopvol op menschen en dingen. Hij werd, gelijk hij dacht, een menschenvriend, maar het was minder de menschlievendheid van christelijke liefde, dan van dwang. Van eenen vurigen colonisationist, werd hij een ultra abolitionist; en zijn overredende ijver voor de matigheid veranderde in dwangmiddelen ter afschaffing. Van zijn groot vermogen gaf hij tot hulp van slavernijafschaffing en matigheid, met meer milddadigheid dan wijsheid. Beiden, zijne verdraaide begaafdheden en zijn verkeerd geplaatst geld, deden aan de oogmerken, welke hij trachtte te bevorderen, meer kwaad dan goed.

De heer Smith heeft ongeveer dertig jaren lang in eenen staat van politieke dwaling geleefd. De zelfmisleiding steeg verleden jaar ten top, toen hij, grootelijks opgewonden, zijnen tijd en zijn geld aan een stemmenwerven besteedde, dat hij meende op zijne verkiezing tot Gouverneur te moeten uitloopen, terwijl elke andere persoon in den Staat *wist*, dat hij zijne krachten en middelen verkwistte. Die teleurstelling liet hem te goed voorbereid, in ligchaam en geest, voor den schok, die aan zijne te lang het evenwigt missende rede de nederlaag gaf.

De Harper's Ferry Opstand was eene poging, om de lessen van uitstekende Abolitionisten in practijk te brengen. Een brief van den heer Smith aan de "Jerry bevrijders" was daarvan de voorbode. Dat hij ooit wezenlijk bedoelde, dat de slaven zouden opstaan, rooven en moorden, dit gelooven wij niet; doch in redevoeringen en brieven veroorloofde hij zich eene taal, die niet anders is uit te leggen. Ongelukkig was Ossawatomie Brown, door slavernijverdrukking en mishandeling tot waanzin gebragt, al te bereidvaardig, om de grondbeginselen in practijk te brengen, welke anderen onvoorzigtig genoeg waren geweest te onderwijzen.

DE GEVAREN DER ZEE.—Eene treffende schets van het redden der twee en veertig personen van den zinkenden schoener *Jean Martin*, door de stoomboot *Hungarian*, is in de *Portland Advertiser* verschenen. Op den 9 November was de stoomboot op weg naar Portland, honderd en vijftig mijlen ten oosten van St. Johns, toen men twee mannen in het want van het ongelukkige schip gewaar werd, die de britsche vlag tusschen elkander hielden.

"Beman deze reddingsboot, mijnheer Hardie," zeide kapitein Jones.

Het groote moeite werd de boot te water gebragt, want elke zee sloeg woedend tegen de zijden des Stoomers. Een blok trof Hardie in het gezigt, en hij was spoedig met bloed bedekt, maar hij bleef moedig aan zijn werk.

Bij het varen naar het zinkende schip, verdween de kleine boot menigmaal geheel in de holle zee, doch kwam weder te voorschijn, en speelde voorwaarts onder de slagen van vijf sterke en moedige teerbroeken. De schoener rolde vreeselijk, aan de genade der baren overgegeven; doch de boot werd voorzigtig digt bij genoeg gebragt, om Mr. Porter, den Sdeu beambten van den *Hungarian*, aan boord te brengen. Mannen en vrouwen en kinderen werden in de reddingboot geworpen, als de gelegenheid het toeliet, en, toen allen gereed waren, doorzocht de heer Porter den schoener, om te zien of er niemand was over het hoofd gezien. Op nieuw roeide de kleine notendop op de baren en verdween tusschen dezelven; [illegible] dat hij de stoomboot bereikte. Hardie [illegible] bemanning vast, en gaf bevelen aan de roeijers, terwijl Porter den een na den ander touwen om het lijf bond, tot dat allen over de verschansing van het schip waren gehaald.

Eene groote golf trof nu de reddingsboot, slingerde haar tegen het schip, en wierp Hardie in zee. Het was onmogelijk te ontsnappen. Oogenblikkelijk werden hem reddingboeijen toegeworpen, doch ten spijt van alle inspanningen, zonk hij onder de kiele van het schip, toen hij toevallig eene lijn greep, die in het water hing, door middel van welke hij zich naar de oppervlakte trok. Hij werd aan boord gehaald, en met een hartelijk hoera begroet, toen hij over het slamdek klom.

De kapitein van den *Martin* verdiende wel gered te worden. Hij had destijds eene partij schipbreukelingen aan boord, die door zijne inspanningen gered waren. De schoener was verscheidene dagen zonder vuur geweest, en het volk was bij na verhongerd.

DOOD DOOR HET PRIKKEN EENER NAALD VEROORZAAKT — Een dier zonderlinge omstandigheden, die altijd de strekking hebben, om het geloof aan de leer van een noodlot te doen toenemen, (zegt een wisselblad), viel verleden week te Cincinnati voor. Eene naaister, met name Margaret Dickson, stak bij ongeluk eene naald in de holte harer linkerhand. De pijn was terstond heel erg, doch zij zette haar werk tot verleden Vrijdag voort, ofschoon de wond haar bleef hinderen. Vrijdag morgen werd de pijn bijna onuitstaanbaar, en na tot Zaturdag morgen geleden te hebben, stierf zij. Dit geval maakte de kunde harer geneesheeren geheel tot schande, en is bijna zonder weergade. De punt eener speld, wordt dikwijls gezegd, kan den dood veroorzaken en deze omstandigheid schijnt dit gezegde te bevestigen.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.

PARIJS den 27 October. De *Constitutionnel*, het voornaamste onzer ministeriële dagbladen, behelst heden een hoofd artikel over de voorgenomen doorgraving der landengte van Suez, dat bij den tegenwoordigen staat der betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland bijzonder de aandacht tot zich trekt. "Met groote bevreemding (zoo leest men daarin) heeft men dezer dagen vernomen, dat er een gelastigde van de Porte in Egypte is gekomen, om onverwijlde staking van de tot uitvoering der kanalisatie aangevangen werken, ontruiming der werkplantsen en verwijdering van het materiëel te vorderen.

"De overdrijving zelve, welke in dit bevel zigtbaar is, bewijst reeds, dat het niet uitvoerlijk is en niet uitgevoerd zal worden. Dat heeft niemand kunnen verwachten; want zelfs in het Oosten staat het niet vrij, de regten eener aanzienlijke maatschappij, welke meer dan twintigduizend fransche aandeelhouders telt, zoo gewelddadig te vertrappen. Er is voorzeker een allerheftigste aandrang noodig geweest, om den nu afgetreden groot-visier tot een zoo onregtvaardig besluit te nopen. Het kon hem niet ontgaan, hoezeer hij daardoor de Porte in de schatting van Europa zou doen dalen; maar hij heeft gemeend aan den aandrang, aan de bedreigingen van Engelands vertegenwoordiger geenen wederstand te kunnen bieden. Immers, de tusschenkomst van den heer *Bulwer* bij deze gelegenheid is een onbetwistbaar feit.

"De Engelschen zijn een groot volk; persoonlijk zijn zij regtschappen, edelmoedig, voorstanders van den vooruitgang. Maar de oude staatkunde van dat land, welke nog in het tegenwoordige bewind vertegenwoordigers heeft, is niet zoo vrijgevig. Haar streven is, den weg door de Middellandsche Zee naar Indië uitsluitend in Engelands magt te brengen. Zij heeft langs dien weg eene reeks van sterkten en krijgshavens aangelegd; ten noorden Jersey, Guernsey, Gibraltar, Malta en Corfu; ten zuiden Indië zelf, de Sechellen, Aden en Perim. Om deze schakels tot eene keten te vereenigen, is er nog maar één punt noodig, te weten, de landengte van Suez. Dat is het eenige punt, waarvan die staatkunde nog niet meester is. Onderstel, dat het haar gelukte, aan de maatschappij voor de doorgraving de concessie, die zij bezit, te ontnemen en dat aan Engeland vrijheid gelaten wordt, om de landengte voor zijne eigene rekening door te graven en onder zijn uitsluitend gezag te plaatsen, dan zal men zien, dat de kanalisatie, welke thans als eene hersenschim, als eene inbreuk op het souvereine gezag des Sultans wordt voorgesteld, terstond uitvoerlijk, gemakkelijk en winstgevend wordt en als door den slag eener tooverroede tot stand komt. Dan zou de engelsche vlag heerschen, en de scheepvaart van Rusland, Nederland, Frankrijk, Spanje, Oostenrijk, Italie, Griekenland en de Levant in banden geslagen zijn. Dat is een grootsch plan; doch de oude engelsche staatkunde, welke dat plan koestert, heeft buiten de Mogendheden, en vooral buiten Frankrijk gerekend. Dit zal weldra blijken door de bescherming, verleend aan de regten en aan de regtmatige belangen der maatschappij van Suez, welke, ofschoon uitsluitend het handelsverkeer en vreedzame uitbreiding der beschaving ten doel hebbende, evenwel door den aard van haar streven eenen ongezochten waarborg voor Turkije's onafhankelijkheid en voor de vrijheid der europesche scheepvaart oplevert.

"Er bestaat dus niet de minste reden van ongerustheid voor degenen, welke persoonlijk belang bij deze zaak hebben. Zij zullen niet in den steek worden gelaten. De groote gouvernementen mogen zich niet ligtvaardig uitlaten; zij kiezen dag en uur naar hun gelegen komt. Iedere stap van hen heeft groot gewigt en weergalmt door de wereld. Men behoort dus geduldig te wachten en hun tijd te laten om eene keuze te doen.

De *Constitutionnel* besluit zijn artikel aldus: "De oude staatkunde van Engeland verzet zich tegen de doorgraving der landengte, even als zij zich tegen de verovering van Algiers door de Franschen, tegen het beschieten van Tanger en van Mogador door ons geschut, tegen Spanje's toebereidselen tot tuchtiging van de moorsche zeeroovers der Riffkust verzette. Desniettemin is Algerie veroverd; de barbaarschheid te Tanger en te Mogador gefnuikt, en zal de zeerooverij op de Riffkust geweerd worden. Evenzoo zal ook de maatschappij voor de doorgraving der landengte van Suez hare werkzaamheden onafgebroken zien voortgaan."

(Hierbij verdient vermelding, dat een van de groote dagbladen van Londen, de *Morning Chronicle*, het orgaan der conservative partij, in een van zijne jongste nummers een voor de doorgraving der landengte van Suez gunstig hoofdartikel bevat, waarin vooral betoogd wordt, dat de uitvoering dier onderneming voor Engelands belangen eer voor, dan nadeelig zou zijn. De *Morning Chronicle* behoort echter niet onder de invloedrijke dagbladen van Engeland.)

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

NEW YORK, 17 Nov. Er is eene italiaansche commissie opgerigt, welker voorzitter Generaal Avezzana is, om gelden voor de aanschaffing van een millioen geweren voor Garibaldi op te halen. De bijdragen kunnen zoowel in geld, als in voortbrengselen der kunst bestaan, en de kleinste gift, 't is op een drie cents postzegel toe, wordt dankbaar door den schatmeester aangenomen.

CINCINNATI, 18 Nov. Er viel dezen morgen op den Indiana Central Spoorweg nabij Cambridge, een ongeluk voor. Er was op de brug eene spoorstaaf opgenomen, om die te herstellen, en voor dezelve weder op hare plaats kon gebragt worden, kwam er met spoed een groote trein van achttien wagens varkens aan, en eer deze kon gestopt worden, storten de locomotief en dertien wagens door de brug in de rivier. Aaron Smith, de conducteur, [illegible] en een drijver, genaamd Nowlry, werden gedood, en verscheidene anderen gekwetst. De machinist en de stoker, redden zich [illegible] zegt, dat er over de 500 varkens gedood werden. De locomotief, de wagens en de brug zijn als een ijselijk wrak in de rivier opgehoopt.

ST. LOUIS, 19 Nov. Een particulier schrijven van Washington aan de *Republican* zegt:

Het Gouvernement heeft dezen morgen besloten, de noordelijke staten van Mexico te nemen, en er zijn bevelen uitgevaardigd voor zes compagniën zware artillerie van fort Monroe, en twee compagniën ligte artillerie, en drie compagniën infanterie, van Fort Leavensworth, om onmiddelijk naar Brownsville op te rukken.

De *Republican* vermeent, dat Kolonel Sumner, bevelhebber van dit departement, heden avond van Leavenworth telegrafeerde, om eene snelle beweging der troepen. Overeenkomstig dit bevel, en [illegible] binnen eene week zullen deze troepen te New Orleans zijn.

WINONA, Minn. 19 Nov. De Daily *Review* deelt ons de bijzonderheden mede van het verbranden van Mr. Josue's uitgestrekte brouwerij, in den mond van de Vallei Gilmore:

Omstreeks ten drie ure verzamelde zich het huisgezin rondom de tafel op de bovenste verdieping, en dronk koffij, terwijl Mr. J. te bed lag, om een uiltje te knappen. Jufvrouw J., beneden geraas hoorende, vraagde het oudste meisje of er iemand beneden aan het werk was.— Zij antwoordde. "Neen." De moeder daarop rook ruikende, wekte haren echtgenoot, die naar beneden liep, en, de deur openende, terstond in vlammen gehuld was, die zijn gezigt verbrandden en zijne wenkbraauwen en bakkebaarden zengden. Denkende de verslindende vlammen meester te zullen worden, vloog hij door dezelve heen, in de open lucht, en riep luidkeels zijne vrouw en kinderen toe, door de ramen te ontvlugten. Doch helaas! De open deur gaf eenen vrijen doortogt aan het vuur, en de bovenkamers waren oogenblikkelijk met verstikkenden rook gevuld. De oudste dochter slaagde er in een raam te vinden, en sprong op den grond. — Jufvrouw Josue zocht naar de kleine meisjes, Adele en Mary, — oud 7 en 12 jaar—doch zij waren verbijsterd geraakt en konden niet gevonden worden. Zelfbehoud dwong haar eindelijk voor hare eigene ontkoming te zorgen, en zij bereikte gekneusd en half gesmoord den grond. De arme echtgenoot en vader, waanzinnig van wanhoop, zag in een kort uur zijn kortelings nog zoo gelukkig huis in puinen, en van zijne twee geliefde kinderen was niets overgebleven, dan eenige verkoolde en ontvleeschde beenderen.

BALTIMORE, 19 Nov. Heden namiddag viel er een ongeluk voor, met eenen trein op den Northern & Central spoorweg, ongeveer zes mijlen van deze stad af, dat veroorzaakt werd door het uitzetten van het spoor, waardoor de trein werd afgeworpen. De conducteur, Alfred Crawford, werd gedood. De passagiers kwamen er ongedeerd af.

NEW ORLEANS, 19 Nov. De Indianola Courier van den 12 den zegt, dat er eene expresse van den Sheriff van Neuces county was aangekomen, met het berigt, dat Cortinas, met 1,500 man, en negen kanonnen, in het volle bezit was van de Rio Grande, van Brawnsville af tot Rowtoe, en dat zijne troepen het gansche grondgebied landafstroopten. Alle postgemeenschap ten westen van Neuces wordt gezegd te zijn afgesneden. Corpus Christi wordt echter niet bedreigd. Kapitein Tobin, met 190 man van Corpus Christi, wordt gezegd verslagen te zijn, en men vreest dat hem de terugtogt is afgesneden. De berigten zijn tegenstrijdig en waarschijnlijk zeer overdreven.

— 20 Nov. De *Arizona* kwam van Brazos aan met 720 man. Brownsville is in veiligheid. Kapitein Tobin kwam den 13 den met 80 snelgers aan. Den 16 den vertrokken dertig man van Cutter Dodge, en vijftig van Baton Rouge van Brazos naar Brownsville—hetgeen aldaar thans ongeveer 300 man uitmaakt. Bij de aankomst van Tobin, werd Cortinas voornaamste officier, die in gevangenschap was, zonder verhoor opgehangen.

NEW YORK, 21 Nov. De Panama *Star* van den 10den bevat latere berigten van Chili, van welke het voornaamste betrekking heeft op eenen hevigen schok van aardbeving, op den 15den October, ten 9 ure, die in de gansche Republiek gevoeld werd, maar het allerhevigst in de provincie van Copiapo. De rigting van den schok was van het zuidoosten naar het zuidwesten, en deszelfs duur, zegt men, was ongeveer vier minuten, en hij had aanmerkelijke schade in de stad Capiapo en de haven Caldera gedaan, gebouwen omver werpend en zeer vele anderen inwendig beschadigend, doch gelukkig hebben wij niet gehoord, dat er menschen bij zijn omgekomen.

De Copiapo en Caldera Spoorweg heeft veel schade geleden, doch dezelve zal gemakkelijk en zonder vele kosten te herstellen zijn.

In Caldera week dat zee verscheidene malen van de kust af, latende een strand van 150 yards bloot, hetgeen eenen grooten schrik onder de inwoners aldaar baarde, die tot angst naar de naburige heuvelen vloden. Gelukkig keerde de zee zonder geweld naar hare plaats terug, en veroorzaakte niet de minste ramp. Tot hiertoe hebben wij geene zeer groote verliezen te bewenen, en de Provincie Atacama zal spoedig herstellen door de opbrengst harer mijnen, die gezegd worden in eenen zeer rijken toestand te zijn.

Er zijn nieuwe en rijke koper- en zilvermijnen ontdekt te Tamel en [illegible] zijn daar heen vertrokken om ze te bewerken.

CHARLESTOWN, Va. 21 Nov. — De opgewondenheid is bedaard, en er zijn geene personen van een verdacht voorkomen meer ontdekt. Gouverneur Wise heeft brieven van verstandige en achtingswaardige personen in het Noorden en Westen, hem verzekerende dat er [illegible] opgerigt, om de gevangenen te bevrijden.

De tegenwoordigheid der soldaten heeft vertrouwen en kalmte in het gemoed des publieks hersteld. De soldaten maken toebereidselen tot een kamp.

Wij hebben kavallerie, artillerie en infanterie genoeg, om een klein leger van Brown's vrienden het hoofd te bieden.

Er loopt een gerucht, dat Gouverneur Wise een schrijven heeft ontvangen van den heer Chase, Gouverneur van Ohio, waarin hij hem berigt dat een groot ligchaam mannen, onder John Brown Jr., zich wapenen tot eene bevrijding, en ongetwijfeld naar Charlestown zullen gaan. Men zegt dat Gouverneur Wise heeft geantwoord, dat, als hij (Gouverneur Chase) [illegible] de beschuldiging [illegible]

Zaturdag was er ook een schrijven ontvangen van den V. S. Marshal Johnson, van Ohio, waarin gemeld werd dat in dien staat van 800 tot 1,000 personen zich uitrusten voor de bevrijding der gevangenen, onder John Brown, Jr. Beel-hebber.

PORTLAND, 21 Nov. — [illegible] dat den 9den, Liverpool verliet, strandde den [illegible] op de klippen van Mary Joseph [illegible] bora, en werd reddeloos [illegible] schen kwamen [illegible] die het wrak [illegible] vermist, en men weet nog niet [illegible] bleven zich bevinden.

[illegible]

— Te Troy heeft een hond die [illegible] opgemerkt [illegible] was. [illegible]

Een heer te Cincinnati zond eene mand keukengerei aan eene vriendin, doch bij vergissing bragt de meid dezelve naar eene schoone vrouw, die eenen jaloerschen man had, waarop deze zich naar de woning des schenkers begaf en hem een geweldig pak slaag gaf, waarop bij tot wederkeerige ophelderingen overgingen.

— Er worden thans pogingen gedaan om eene kade op te rigten voor de opvoeding van John Brown's dochters in de school van Theodor Weld, te Eaglewood, N. J.

— Wendell Phillips, die, schoon hij somtijds historie uitdrukkingen gebruikt, toch meer dan iemand door den geest van waarheid en liefde bezield is, zond dezer dagen de honderd dollars, die hij ontvangen had voor eene preek, in de Plymouth kerk te Brooklyn, over den opstand te Harper's Ferry, gedaan, onmiddelijk tot ondersteuning van John Brown.

— Senator Seward, heeft te Alexandrie, in Egypte, drie prachtige arabische paarden ten geschenke had gekregen, waarvan hij er twee aan het New Yorksche Landbouwkundig Genootschap ten geschenke geven.

— Een exemplaar van de eerste uitgave van de Decameron van Boccacio werd in 1812 aan den Hertog van Marlbourough verkocht voor £ 2,260, of ongeveer $12,000.

— Kolonel Avis, de cipier van den ouden Brown, zelf een dapper man, aarzelt niet te betuigen, dat hij nimmer iemand ontmoet heeft van zulk eene onversaagdheid als Brown, en die cipier is de eenige in het gansche ridderlijke Virginie, die met hem is ingenomen.

Zenuwachtige en rheumatische ongesteldheden.—

HOLLANDSCH BITTER.

Wij hebben zelven dit geneesmiddel gebruikt, en in vele gevallen met goed gevolg. De beroemdste duitsche geneesheeren bevelen het aan. Gedurende dit veranderlijke weder, waarin de meeste menschen met zenuwachtige en rheumatische ongesteldheden gekweld zijn, zal het een heilzaam geneesmiddel bevonden worden. — *Staatszeitung.*

VOOR VERLOGACHTIGEN.—De adverteerder, na verscheidene jaren aan eene hevige *ongesteldheid der long* te hebben geleden, en aan die vreeselijke ziekte, de tering, in den tijd van eenige weken door een zeer eenvoudig middel genezen zijnde,—wenscht aan zijne medelijders deze geneeswijze bekend te maken. Aan allen, die het verlangen, zal hij (*franco*) een afschrift van het voorschrift (*recept*) zenden, met aanwijzingen voor het gereed maken en gebruiken van hetzelve, hetgeen zij eene zekere genezing van *Tering, Aamborstigheid, Luchtpijpontsteking*, enz. zullen bevinden. Het eenige doel, dat de adverteerder met het zenden van dit recept heeft, is de lijdenden wel te doen, en hij hoopt dat elk hunner dit geneesmiddel zal beproeven, daar het hun niets zal kosten en misschien tot heil zal zijn. Zij, die het voorschrift wenschen te hebben, gelieven zich te adresseren aan

REV. EDWARD A. WILSON,
Williamsburgh, Kings Co., N. Y.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACOT & SPRANGERS.
SHEBOYGAN, Wis., den 20 November 1859.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.80	@ 0.90
Roode W. en Z. Tarwe,	„	— 0.70	@ 0.75
Rogge,	„	— 0.44	@ 0.50
Gerst,	„	— 0.46	@ 0.50
Haver,	„	— 0.25	@ 0.28
Indi. Koren,	„ „	— 0.50	@ 0.60
„ „ in Aren,	„ „	— 0.25	@ 0.30
Witte Boonen,	„ „	— 0.80	@ 0.87
Erwten,	„ „	— 0.50	@ 0.56
Aardappelen,	„ „	— 0.35	@ 0.40
Gras Zaad,	„ „	— 1.25	@ 1.50
Droogo Appels	„ „	— 2.75	@ 0.00
Groene Appels,	℔ barrel	— 2.25	@ 0.00
Spek [mess]	„ „	— 0.00	@ 0.00
Zout,	„ „	— 1.87	@ 0.00
Wit Visch,	„ „	— 8.00	@ 0.00
Winter Tarwe meel,	„ „	— 5.00	@ 5.50
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	— 3.75	@ 4.25
[illegible]	„ „	— 3.00	@ 3.25
Roggemeel,	„ 100lbs.	— 1.60	@ 1.90
Boekweitmeel,	„ „	— 0.00	@ 1.50
Indi. Korenmeel,	„ „	— 1.20	@ 2.00
Vleesch,	„ „	— 3.00	@ 7.00
Spek,	„ „	— 0.06	@ 0.07
Boter,	„ „	— 0.11	@ 0.13
Geslagte Varkens,	„ „	— 4.20	@ 5.00
Hammen,	„ „	— 0.07	@ 0.09
Eijeren,	per dozijn	0.09	@ 0.10
Timmerhout	„ M	— 6.00	@ 10.00
Shingles	„ „	— 1.25	@ 1.50
Hooi,	„ ton	— 10.00	@ 12.00
Hout,	„ cord	— 1.25	@ 0.00

De jonge meisjes zijn in het moeras; gij kunt haar niet vinden. Zij zijn, waar een hond haar niet kan opsporen. Tom Hutter liet het blokhuis in de lucht springen, werd gevangen en moet opgehangen worden. Neen, hij moet niet opgehangen worden. Hij *moest*, doch Saul was op en zwierf rond, en zij konden het niet doen. Ah ha! Zij sidderden toen zij mij Martin Vantassle bij de keel zagen houden en mijne sabel voorbij zijne oogen zagen flikkeren."

"Maar waar zijn zij! Waar verliet gij die dappere mannen?" vraagde Paul.

"Ik ging van hen af. Het was slechts mijne zaak te redden. Buiten gevaar, kunnen zij voor zich zelven zorg dragen."

Stil houdende en zijn hand aan zijn hoofd brengende, vervolgde hij:

"Ah, er is ergens eene gaping — tusschen mij en dat voorval. Doch het doet er niet toe. Tom is braaf en weet hoe te gaan, als er dieven, roovers en moorders naar aan den gang zijn."

"Breng mij terstond naar de jonge meisjes, smeek ik u. Ik ben haar vriend en bijna haar eenige vriend."

"Het is Jessie, denk ik, maar Jessie heeft eenen vriend—Ismael is haar vriend," antwoordde Saul afgetrokken.

"Ismael!"

"Ja; Ismael heeft haar lief. Hij verlaat haar nacht of dag niet."

"Wie is dat?" vraagde Paul met eenen ontstelden blik.

"Een, die vertrouwd kan worden, dat verzeker ik u, ofschoon hij op vier vooten gaat."

"O, de tamme wolf!" zeide Paul lagchende en zeer gerust gesteld.

"Ismael werd wolf geboren; doch hij is nu een hond, maar eene moedigere en scherpere soort van hond — grimmiger in zijnen toorn, en zuiniger op zijne vriendschap. — Kom aan zijne meesteres, en hij zal u met zijne tanden verscheuren."

"Wel, dat is zoo aangenaam niet!" hernam Paul, die niet zeer gediend was met het vooruitzigt van eenen wolf tusschen zich en Jessie te hebben. "Doch kom; breng mij naar uw hol, en onderweg zal ik u mijne eigene ontmoetingen verhalen, sedert verleden nacht."

"Ik dacht dat geen mannelijke voet dan de mijne mijne woning zou ontheiligen; maar ik geef er niet om — ik geef er niet om — gij zult er heen gaan. Ik ben de souverein van het Laurier moeras. Volg mij naar mijn paleis. Het is een regt koninklijk gebouw, en zal in sterkte en fraaiheid toenemen, terwijl andere gebouwen vermolmen, vergaan en in puin vallen."

Saul van het moeras ligtte de kolf zijner buks van den grond, en eenige roeden ver langs den zoom der moeras gegaan zijnde, drong hij het op eens binnen. Paul, met zijnen snellen tred pas houdende, verhaalde hem wat er onder den cipres, in welken hij de wijk had genomen, was voorgevallen.

"Zoo, zij willen ons naslupen!" riep Saul plotseling. "Zij willen Saul den Eenoog lagen leggen. Bloedige booswichten! — Zij weten niet, dat mijn leven het hunne overspant. Zij hebben ons bij het lot verdeeld; laat hij op zijne hoede zijn, wien ik bij het lot ben ten deel gevallen!"

"Maar denk aan de meisjes. Hoe ijselijk als zij in de handen van deze bloeddorstige snoodaards vielen!"

"Dat zullen zij niet! Zij zullen veiligheid in dit moeras vinden, schoon honderd Tories er nacht en dag in rondzwerven. — Wij zullen de loerders beloeren, de lagenleggers lagen leggen, de sluipers besluipen. Niet een hunner zal leven. Saul van het moeras heeft het gezegd!"

"Gij zult het geene gemakkelijke taak vinden, in dien cipres te klimmen," merkte Pollard aan.

"Een bloodaard veroverde nooit een mooi meisje," lachte Martin.

"Als ik het doe is het om Judith," zeide Langford met eenen glimlach.

"Jessie! Jessie!" mompelde Martin, met een neerslagtig gezigt.

Welke gemoedsbewegingen schokten des snoodaards hart! Welk eene hopeloosheid om door Jessie bemind te worden!

"Dat is het zeere plekje, kaptein," zeide Pollard, van lagchen schaterende. "Het is het teedere en rotte plekje in uwe natuur. Welk een verstand ligt er in, zich te bekreunen om iemand, die zich volstrekt niet om u bekreunt! Weg, weg met zulke zotheid!"

"Gij weet niet wat het is door eene vrouw betooverd te worden," antwoordde Martin, zuchtende. "Het is gelijk de hartstogt van den speler voor dobbelspelen. Maar door het geliefde voorwerp gehaat, versmaad en veracht te worden, dat is ondraaglijk ellendig."

Vantassle's stem beefde. De hand der schoonheid had des snoodaards ruwe ziel aangeroerd. Hij zag ver boven zich een juweel van onschatbare waarde, hetwelk heerlijk schitterde, maar toch, gelijk de sterren voor altijd buiten zijn bereik was. Hij leunde op zijne buks, en de baren van verdriet en wanhoop sloegen over hem heen. Dood gelijk hij was voor waarheid en eer, was hij nog niet zoo ver verloren, dat hij ongevoelig was voor de magt der liefde. Hij kon zien waar hij stond; hij kon, met eenigen graad van naauwkeurigheid, de wijdte meten, van de zedelijke klove tusschen hem en Jessie. In korte, snel voorbijvliegende oogenblikken, kon hij verfijnde beschaving en onbeschoftheid tegen over elkander gesteld beschouwen. In den zuiveren spiegel van Jessie's geest zag hij zich in al zijne wanstaltigheid teruggekaatst. De slechtste menschen kunnen lijden. Er zijn tijdstippen, op welke zij hunne ontaarding gevoelen kunnen — inzien wat zij zijn en wat zij konden zijn geweest. De kloeke gestalte van Vantassle beefde, terwijl hij op zijn wapen leunde.

"Ik wilde het niet gelooven! Neen, ik kon het niet gelooven!" riep Pollard op eenen toon van verontschuldiging. "Wie zou het ooit gedacht hebben, dat de vermetele kaptein Vantassle zou pruilen en kermen over een meisje, gelijk een verliefde schooljongen. Er groeide nog nooit een appel zoo hoog, dat hij niet kon geplukt worden. Wat geeft gij om de liefde, als gij den buit maar krijgt. Liefde is inbeelding; buit is eene wezenlijkheid."

"Ik weet," schreeuwde Martin, bijna grimmig, "dat ruw geweld kan overwinnen; dat mijne spieren sterker zijn dan de haren. Maar wat maakt dat uit! Ik ben in zekeren zin, nadat ik mijnen lust gehad heb, even ver van haar af als te voren. Wat zal ik hebben! Haat voor liefde, afschuw, verachting."

"O, de kaptein wordt teerhartig! Hij heeft eene gemoedsweeling. Als hij den vogel had, dan zou hij de hand openen en hem laten vliegen," hernam Pollard [illegible].

"Dat liegt gij!" schreeuwde Martin. — "Mijn oogmerk is [illegible], maar ik ben zulk een verfijnde gek niet, om het onderscheid niet te zien tusschen de liefde, die zich met eenen zucht van geluk in uwe armen werpt, en die, welke met [illegible] van afgrijzen zwicht voor het geweld. Een domkop zou het onderscheid zien," [illegible] hij bemerkt, "dat moeten er oogenblikken in zijn leven zijn, waarin het onderscheid zich kenbaar maakt." De vervolging [illegible]

Mengelwerk.

De Bronboorder.

Naar het Engelsch door J. EARNISSE.

Komt, lezers, komt en luistert toe,
Terwijl ik u vertel,
Wat laatst een' boer ontmoette in Maine,*
Bij 't graven eener wel:

Roode menige el groef hij met vlijt,
Maar water vond hij geen!
"Helaas!" riep hij "*ook water schijnt*
'Verboden te zijn in Maine!"

Al groef hij voort met groot geduld,
De wel bleef toch steeds droog;
Al 't water, dat te vinden was,
Stond in des boertjes oog;

Want door het vallen van een' kant,
Die zijne plaats verliet,
Ging zijne hoop op 't vinden van
Het water gansch te niet.

Nu liep het zand zijns levens snel,
Zijn tijd was haast verloopen;
Hij was gewis gesmoord, was hij
Niet juist daar uitgekropen!

"Haha! Daar valt me iets beters in,"
Riep toen dees' slechte man,
"Tot 't graven van dees' wel op nieuw,
Zie ik een schooner plan.

'k Ga mij verbergen, als mijn vrouw
En mijne buren hooren
Wat is gebeurd, dan denken zij,
Dat ik lig te versmooren!

Om mij te redden uit den nood,
Gaan zij met liefde aan 't werken—
De wel wordt dieper dan zij was,
Eer zij mijn grap bemerken!"

Zoo moest hij in de schuur, dien dag,
Geduldig honger lijden,
Terwijl hij dus bedriegelijk,
Op 't delven lag te beiden.

Maar luistert eens, welk eene schand
Het deel was van dees' man,
Die daar zoo stil te wachten lag,
Naar d' uitslag van zijn plan.

De buren, bij den put vergaard,
Verklaarden gansch verschrikt:
"Met zulk een zware vracht op 't lijf,
Is buurman vast gestikt."

"Om kost te sparen" sprak zijn vrouw,
Terwijl z' een zuchtje gaf:
"Dewijl des hemels wil zoo is,
Laat hier ook zijn zijn graf."

De boer kwam woedend voor den dag,
Den knuppel in de hand:
"Gij luije schurken!" brulde hij,
"Maakt j' allen aan den kant!"

Toen wendde hij zich tot zijn vrouw,
Die beefde van den schrik,
"Gij feeks, het spijt u zeker dat
'k Niet gaf den laatsten snik."

Toen riep hij weêr met donderstem,
"Maakt j' alle maar naar huis;
Want als gij hier nog langer toeft,
Sla 'k u zoo fijn als gruis!"

Dus ziet gij, lezer, dat bedrog
Niet goed hier kan bestaan:
Bedriegt dus nimmer, of het zal
U als een boertje gaan.

Rochester, N. Y., 1859.

*) Men spreke Maine uit gelijk de Engelschen, namelijk: Meen.

DE ZEVEN ZOTTEN VAN PUNCH.— 1. De wangunstige, die zijn schapenvleesch weg zendt, omdat zijn naaste buurman bout eet. 2. De jaloersche, die zijn bed met brandnetels bestrooit, en er dan in slaapt. 3. De trotsche, die liever door water nat wordt, dan dat hij in het rijtuig van zijnen minderen rijdt. 4. De pleitzieke, die een regtsgeding aangaat, in de hoop van zijne tegenpartij te gronde te zullen rigten, en zelf te gronde gaat. 5. De buitensporige, die eenen haring koopt, en een rijtuig huurt om dien te huis te brengen. 6. De nijdige, die op de rinkeltrom of tambourijn leert spelen, omdat hij niet kan velen, dat zijn buurman op de piano speelt. 7. De praalzuchtige, die de buitenzijde van zijn huis allerschitterendst verlicht, en van binnen in het donker zit.

VOORDEELEN DER VROUWEN BOVEN DE MANNEN. — Eene vrouw kan u zeggen, wat zij wil, zonder dat zij daarom wordt nedergeslagen. Zij kan een uiltje knappen na het eten, terwijl haar man naar zijn werk moet. Zij kan door de straten gaan, zonder bij elk koffijhuis verzocht te worden te tracteren. Zij kan haar gezigt blanketten als het te bleek is, en met meel wrijven als het te rood is. Zij kan in tijd van oorlog te huis blijven en trouwen als haar man sneuvelt. Zij kan een corset dragen, als zij te dik is, en andere dingen, als zij te dun is. Zij kan eten, drinken en vrolijk zijn, zonder dat het haar eene cent kost. Zij kan zich van haren man laten scheiden, als zij iemand ziet, die haar beter bevalt. Zij kan zich tot over de ooren in de schulden steken, tot dat hij het publiek in de couranten waarschuwt—dat men haar op zijne rekening niet langer crediet moet geven.

ALLEN GEHOLPEN. — Een rond reizende joodsche koopman zag eens, op zijnen weg door een dorp, voor de woning des predikants, eene schreijende vrouw staan. Deelnemend vraagde hij naar de oorzaak haars kommers, en vernam, dat zij te arm was, om de kosten voor de begrafenis van haar kind te voldoen, omdat haar man er al les doorbragt en de predikant, zonder betaling, de aanwijzing tot de begrafenis niet wilde geven.

"Welnu," zeide de jood, "neem dezen Louis d'or, ga naar binnen bij den predikant, en zeg hem, dat een arme jood meer medelijden met de christelijke lieden heeft, dan hij zelf. Breng het overige geld maar naar buiten, ik zal wachten."

Vrolijk, of ten minste toch meer tevreden dan vroeger, kwam de arme vrouw met het begrafenisbiljetje terug en overhandigde den jood de rest van het geld. Deze echter gaf haar nog eenen daalder, en toen de vrouw weigerde ook dit geschenk nog aan te nemen, fluisterde hij haar in het oor:

"Neem maar aan: gij zijt geholpen, uw kind wordt begraven; de predikant is geholpen, hij heeft zijn geld; en ik ben ook geholpen — het goudstukje was valsch."

VOOR EENE KOE BETALEN.—Een correspondent in Ohio spreekt borg voor de waarheid van het volgende:—

Whittaker is een der rijkste mannen in die streken, en heeft zijn geld met afzetterijen verdiend. Zijn knecht reed eens met een voer hooi, hetwelk hij over eene koe heen omver wierp. Het arme beest was gesmoord, eer men het er onder uit kon krijgen.

Deszelfs eigenaar, Jones, kwam den anderen dag bij Mr. Whittaker en vraagde betaling voor het verlies zijner koe.

"Zeker," zeide Mr. Whittaker, "wat denkt gij, dat zij waard was?"

"Wel, ongeveer tien dollars," zeide Jones.

"En hoeveel krijgt gij voor de huid en het vet?"

"Tien dollars en een halven, Sir."

"O zoo! Dan zijt gij mij juist vijftig cents schuldig."

Jones was bedremmeld, en Whittaker zeer grimmig in zijnen eisch, en eer Jones het goed met zich zelven over de zaak eens kon worden, had hij het geld opgedokt.

GROOTMOEDERS KNOKEN.—Toen onlangs, bij een hevig onweder, de bliksem in den kerktoren sloeg, werd daags daarop door den meester aan eenen schoolknaap gevraagd: "Kunt gij mij wel zeggen, Hannes, van waar de onweders eigenlijk komen?" — "De onweders, meester — de onweders— die komen uit grootmoeders knoken."

"Wa—wat?" riep de meester geheel verbaasd, "uit grootmoeders knoken?"—"Ja," antwoordde Hannes met vertrouwen. "wis en zeker, meester; want als er een onweder geweest is, zegt zij altijd, dat heeft mij al drie dagen in de knoken gezeten."

WAT ZEGT DAVID?—Een dorpspredikant had zijnen knecht naar de stad gezonden, om bij eenen slagter, David genaamd, eene ham te halen.

Op den terugweg kwam de knecht de kerk voorbij, waar de predikant in den kansel stond te bulderen. De knecht trad juist binnen, toen de predikant eenen psalm aanhaalde en vol geestdrift uitriep:

"Wat zegt David?"

De knecht meende, dat dit hem aanging, en zeide met eene goed hoorbare stem:

"David zeide, dat gij hem eerst de ham van het voorjaar moet betalen, eer hij eene andere afgeeft."

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stekdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls,—G. P. Feltser.
Milwaukee,—J. J. van de Plasche.
Alto, Wis.—J. Lapdaal.
Chicago, Ills.—F. Pasdeloup.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa,—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. B. A. Maesd.
Holland, Mich.—Jacob Coppen.
Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—R. van Beekeve
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.— J. Wolf.
New York City,—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey,—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POTT

Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iedere Agent een behoorlijk tegoedrekenen voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS

☞ KLEINE AANKONDIGINGEN WORDEN [illegible] EN OPGENOMEN TEGEN [illegible] DIE IN DE VOORWAARDEN VAN EEN EN DRIE KOLOMMEN, VAN LAATSGENOEMDE, 'T ZIJ IN BETALING WORDEN VOORUITGEZONDEN.

ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.

NB.—GEBOORTE-, TROUW- EN DOODBERIGTEN WORDEN OPGENOMEN VOOR 50 CENTS.

☞ [illegible] VOOR REGISTREREN KOST DE AFZENDER 5 CENTS BUITEN.

geven! Neen, neen! Ik hervat die met eenen ijver, die geene rust zal nemen. Ik zal haar naspooren als een hond — ik zal, met de onvermoeibare volharding van eenen indiaanschen bloedwreker, hare voetstappen volgen, waarheen zij ook ga. Bah! Gij kent mij niet, Jim Pollard, als gij denkt dat ik, eenmaal reuk hebbende, zal stilstaan en zeggen. "'t Is onmogelijk — ik wanhoop — ik geef het op.'"

Langford, die zijne wapenen had afgelegd en op den boom was toegetreden, stond bewegeloos tot dat Vantassle had uitgesproken; daarop begon hij met eene onbepaalde verwondering op zijn gezigt te klimmen. Paul Haselhurst hoorde hem den stam des booms in zijne armen knellen, en zijne voeten zich vast zetten tegen de ruwe schors. Wat zou hij doen? De zaak werd ernstig.

HOOFDSTUK XXIV.

PAUL WENSCHT IETS TE ZEGGEN.

Langford scharrelde naar boven, menigmaal stil houdende om te rusten. Hij had bijna de onderste takken bereikt, toen hij, opziende, eene groote slang, met opgeheven kop, op eenen derzelven zag liggen. Zij was klaarblijkelijk op hare hoede, en hare glinsterende oogen loerden naar de bewegingen des klimmers. Langford had eenen afschrik van slangen. Met eene zilling liet hij los en gleed langs den stam af met eene snelheid, die de kleederen van zijn lijf en de huid van zijn vleesch scheurde.

"Wat nu?", riep Pollard. "Hebt gij Nat Herrick's geest gezien?"

"Ha! Eene slang — eene slang!" zeide Langford rillende.

"Ik zou haast denken, dat gij bang zijt van zwarte spinnekoppen!" hernam Jim.

"Slangen zijn van den duivel en ik haat ze!" zeide Phil. "Doch als gij er niet om geeft, klim er dan zelf in."

"Neen, dank u; geene gelegenheid; ben niet verliefd; geene meisjes om naar te kijken."

Paul was grootelijks gerust gesteld. Hij had nooit veel van slangen gehouden, maar die eene kon hij vergeven, dat zij bestond. Hij gevoelde, dat er een groot ongeluk voorbij was, en was dankbaar. Hij had veel gehoord, en wenschte nu zeer dat Vantassle en zijne makkers weggingen.

"Komt, jongens, laat ons naar het kamp gaan," raadde Pollard aan.

"Gij en Arrowsmith kunt gaan, maar er is heden voor mij geene rust. Wat zegt gij, Langford?" antwoordde Martin.

"Ik zal met u door het moeras zwerven. Wat Pollard betreft, hij zou beter doen met Saul den Eenoog op te sporen. Het schepsel heeft kwaad genoeg gedaan, zou ik zeggen," zeide Langford, arglistig naar Jim ziende.

"O, gij denkt dat ik het niet doen zal, en dat Saul de Eenoog lang zal leven, als hij wacht tot ik hem het licht uitblaas.— Maar ik moe of wanhoop niet, en het moet u niet verwonderen, als ik u een van deze schoone morgens zijne scalp breng," zeide Pollard op eenen zorgeloozen toon.

"Maar wat zal er met dit lijk geschieden?" vraagde Martin aarzelend.

"De bijbel zegt, 'zoo als de boom valt, zoo blijft hij liggen.' Laat het blijven, waar het is; het zal wel begraven worden, dat verzeker ik u."

Vantassle schouderde zijne buks en ging weg, door zijne drie makkers vergezeld.

Paul hield zich geheel stil, tot dat zij eenigen tijd weg waren, en was op het punt om naar beneden te klimmen, toen plotseling een oorverdoovend gehuil van alle zijden opsteeg. Naar onder ziende, zag

hij eene troep wolven op de opene plek tuimelen en springen. Zij hadden bloed geroken, en het volgende oogenblik knorden en gastereerden zij op het lijk van Nat. Herrick. Hun afgrijselijke maaltijd duurde slechts eenen korten tijd. De Tory had een graf gevonden in veertig verhongerde magen.

Paul waagde het niet oogenblikkelijk uit den boom te klimmen, doch toen het gehuil ver weg in het moeras gehoord werd, verliet hij zijne schuilplaats met een gevoel van onbeschrijfelijke verligting. De slang, die Langford schrik had aangejaagd, gleed bij zijne nadering stil weg. Geholpen door zulke beschouwingen als hij gemaakt had, toen hij in den boom zat, nam hij zijne rigting naar het pijnbosch, hetwelk hij met minder moeite bereikte, dan hij gedacht had. Terwijl hij in twijfel stond welken weg te gaan, zag hij tot zijne groote vreugde Saul den Eenoog naar hem toe komen. Het bleek uit zijne wijze van doen, dat hij in eene zijner zachtere gemoedsstemmingen was. Hij naderde Paul met een voorkomen van twijfeling en aarzeling.

"Wij hebben elkander meer gezien, jonkman, geloof ik." Daarop liet hij nadenkend volgen. "Wien zoekt gij? Wat is er voorgevallen?"

"Kan hij het zoo spoedig vergeten hebben?" mompelde Paul bij zich zelven.

"Er zijn onduidelijke schaduwen van gebeurtenissen op mijnen geest. Er is geraas, vechten, bloedstorting geweest. Was er niet een blokhuis?"

"Ja, er was een blokhuis," zeide Paul, die zijnen geest langzamerhand op een zoo belangrijk onderwerp wenschte te brengen.

"Er was iets meer— iets meer," hernam Saul, zijn oog vragend op den jonkman vestigende. "Ach ja, nu ben ik er! Er waren vrouwen — jonge vrouwen. Iemand bragt haar weg. Ik ben nieuwsgierig of zij gered zijn." Saul zag er verbijsterd uit; zijne gemoedsrust was verstoord. — Brokstukken van woestere oogenblikken waren in zijn geheugen achtergebleven. Hij zag beelden van hetgeen geweest was, doch kon die niet tot eene aaneengeschakelde keten verbinden; zij drongen zich op verschillende oogenblikken aan hem op, doch stonden afgezonderd en alleen— donkere eilanden in de zee des geheugens, gezien door eenen mist.

"Domoor! Gek!" mompelde hij, terwijl zijn gelaat verhelderd werd door eenen woesten straal van verstand. "Ah! Ah! Nu bemerk ik het. Deze vergeetachtigheid komt van werkeloosheid. Men kan zich niets herinneren als men niet rondzwerft. Ik ben de wandelende Jood. Het is mijne bestemming te gaan, gaan! Ik zal nimmer sterven. Als gij de aarde verliet en na verloop van duizend jaar weder terug kwaamt, zoudt gij mij vinden rondzwerven. Duizend jaar is een lange tijd voor hen, die in dien korten tijd van honderd jaar van stof komen, en tot stof wederkeeren. In duizend jaren zullen de boompjes, die mijn paleis zamenstellen, tot ontzaggelijke boomen zijn opgegroeid; doch ik zal driemaal rondom de aarde zijn gewandeld, voor die tijd om is."

"Ja, duizend jaar is een lang, lang tijdsbestek, en zal rijsjes in aartsvaderlijke boomen veranderen. Maar dat is het niet, waarover ik wenschte te spreken. Waar zijn de meisjes — Jessie, Judith, Ruth?"

"De meisjes!" herhaalde Saul. "Die hebben met Saul gewandeld. Zij die met Saul wandelen zijn veilig."

"Waar zijn zij? Breng mij bij haar. — Waar zijn onze vrienden — Tom Hatter, Frank Haviland, de Yankee en Blink?" vraagde Haselhurst snel.

"Gij vraagt te veel op eens; gij helpt mij in de war, maar ik kan antwoorden.